

SEPT/OCT 2008

VOL. LXXIII, No. 9-10

PROCESSED

OCT 3 n 2008

GTU LIBRARY

**Great-Martyr Demetrios the Myrrh-streaming
celebrated on October 26**

CHAIRMAN:

Most Rev. Archbishop
Nathaniel Popp

VICE-CHAIRMAN:

Right Rev. Bishop Irineu Duvlea

ENGLISH EDITOR / SECRETARY:

Archdeacon David Oancea

ROMANIAN EDITOR:

Rev. Fr. Anton Frunză

STAFF:

Hieromonk Calinic Berger Ph.D.

V. Rev. Dr. Remus Grama

Hdcn. Sebastian Dumitrascu

Mr. Mark Chestnut

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039)
is published monthly for \$15.00 per year: United States, \$20.00 per year: Canada, and \$25.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2535 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Periodicals postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax: (517) 522-5907. E-mail: solia@roe.org. Internet: <http://www.roea.org>.

POSTMASTER: Send address changes to:
SOLIA — THE HERALD, P.O. Box 185,
Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in **SOLIA**
do not necessarily reflect the views or
the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

CONTENTS

English Section

<i>Hierarchal Schedule</i>	2, 14
<i>76th Episcopate Congress 2008</i>	3-4
<i>The Holy and Glorious Great Martyr Saint Demetrius</i>	3, 13
<i>Our Super-Essential Bread</i> , Rev. Hieromonk Calinic (Berger)	4, 13
<i>Vatra Camps: Serving Our Youth</i> , V. Rev. Fr. Dimitrie Vincent	5, 13
<i>St. Nicholas Camp – Fort Qu'Appelle, Sask</i> , Dianne Scott Farah, MDiv	6-7, 13
<i>Volunteers from Across the US & Young Men of St. Innocent Orphanage Join Hands to Help the Poor</i>	8, 14
<i>The Sisterhood of Mary and Martha, Psa. Lillian Lupu</i>	9
<i>Colorado Parishioner Wins Olympic Gold</i> , Fr. John Bogdan and Parishioners	10
<i>Convocation: Orthodox Brotherhood USA</i>	10
<i>New Book: Royal Monastic – Princess Ileana of Romania</i>	11
<i>In Unstable Times, One Thing Needful</i> , Rev. Fr. David Subu	12
<i>Hierarchal Schedule</i>	14
<i>Auxiliary Bishop Schedule</i>	15
<i>Financial Report</i>	16

Romanian Section

<i>Cuvânt de Suflet, Septembrie 2008, Omul Când Iubește se Aseamănă cu Dumnezeu, + IRINEU, Episcop Vicar</i>	17, 19, 24
<i>Cuvânt de Suflet, Octombrie 2008, Suntem Datori la o Viață Superioară Sfântă, + IRINEU, Episcop Vicar</i>	18-19
<i>Praznicul Adormirii Maicii Domnului, Sărbătorit la Parohia Sf. Maria din Anaheim, California, Ierodiacaon Sebastian Dumitrascu</i>	20
<i>Comisia Mixtă de Dialog s-a Întâlnit După Congres Pentru a Continua Discuțiile Despre Unitate</i>	21
<i>Năsterea Maicii Domnului, Dumitru Ichim</i>	21, 24
<i>Educarea Creștină a Familiei, Septembrie, Sfântul Ierarh și Martir Antim Ivireanul, 27 Septembrie, Maica Preoteasă</i>	22, 24
<i>Educarea Creștină a Familiei, Octombrie, Cuviosul Ilarion cel Mare, 21 Octombrie, Maica Preoteasă</i>	23-24

JOINT DIALOGUE COMMISSION MEETS AFTER CONGRESS TO CONTINUE DISCUSSION ON UNITY

The Joint Dialogue Commission of the Romanian Orthodox Episcopate of America and the Romanian Orthodox Archdiocese in the Americas met at St. George Cathedral in Southfield, Michigan on Tuesday, August 12, 2008. With the blessing of the Hierarchs, and as directed by their respective Congresses, the Commission met to continue its work on the proposal to establish a Romanian Orthodox Metropolitanate in North America. Three major topics were discussed: (1) the deliberation and decisions of the respective Congresses; (2) reactions to certain public statements made following the Congresses; and (3) the refinement of the Proposal text.

Following the direction of the Congresses, the Commission made further refinements to the text of the Proposal. This, along with the findings of various working committees appointed by our Hierarchs, will form the basis for expanding discussion on the practical aspects of unity.

The Commission members noted that both Congresses took an historic step by approving the proposal as a basis for continued dialogue. The Commission regrets the hasty pronouncements of various officials and the media immediately after our Congresses. These misrepresented our Congresses' decisions as being final decisions on unity. Both sides recognize that a difficult road remains ahead in addressing the concerns, past and present, regarding such a unity. The Commission members insist that the process of discussion and possible union is in the competence of our two eparchies alone. Recent speculation and public commentary by individuals outside of our eparchies have only complicated the delicate nature of this process and threatened its ultimate success. The Commission members urge that patience and discretion be exercised as this process takes its course.

Cont. on page 12

THE HOLY AND GLORIOUS GREAT MARTYR SAINT DEMETRIUS, THE MYRRH-STREAMER

Celebrated on October 26

The Great Martyr Demetrios the Myrrh-gusher of Thessalonica was the son of a Roman proconsul in Thessalonica. Three centuries had elapsed and Roman paganism, spiritually shattered and defeated by the multitude of martyrs and confessors of the Savior, intensified its persecutions. The parents of St Demetrios were secretly Christians, and he was baptized and raised in the Christian Faith in a secret church in his father's home.

By the time Demetrios had reached maturity and his father had died, the emperor Galerius Maximian had ascended the throne (305). Maximian, confident in Demetrios' education as well as his administrative and military abilities, appointed him to his father's position as proconsul of the Thessalonica district. The main tasks of this young commander were to defend the city from barbarians and to eradicate Christianity. The emperor's policy regarding Christians was expressed simply, "Put to death anyone who calls on the name of Christ." The emperor did not suspect that by appointing Demetrios he had provided a way for him to lead many people to Christ.

Accepting the appointment, Demetrios returned to Thessalonica and immediately confessed and glorified our Lord Jesus Christ. Instead of persecuting and executing Christians, he began to teach the Christian Faith openly to the inhabitants of the city and to overthrow pagan customs and idolatry. The compiler of his Life, St Simeon Metaphrastes (November 9), says that because of his teaching zeal he became "a second Apostle Paul" for Thessalonica, particularly since "the Apostle to the Gentiles" once founded at this city the first community of believers (1 Thess. and 2 Thess.).

The Lord also destined St Demetrios to follow the holy Apostle Paul as a martyr. When Maximian learned that the newly-appointed proconsul was a Christian, and that he had converted many Roman subjects to Christianity, the rage of the emperor knew no bounds. Returning from a campaign in the Black Sea region, the emperor decided to lead his army through Thessalonica, determined to massacre the Christians.

Learning of this, St Demetrios ordered his faithful servant Lupus to distribute his wealth to the poor saying, "Distribute my earthly riches among them, for we shall seek heavenly riches for ourselves." He began to pray and fast, preparing himself for martyrdom.

When the emperor came into the city, he summoned Demetrios, who boldly confessed himself a Christian and denounced the falsehood and futility of Roman polytheism. Maximian gave orders to lock up

the confessor in prison. An angel appeared to him, comforting and encouraging him.

Meanwhile the emperor amused himself by staging games in the circus. His champion was a German by the name of Lyaeos. He challenged Christians to wrestle with him on a platform built over the upturned spears of the victorious soldiers. A brave Christian named Nestor went to the prison to his advisor Demetrios and requested a blessing to fight the barbarian. With the blessing and prayers of Demetrios, Nestor prevailed over the fierce German and hurled him from the platform onto the spears of the soldiers, just as the murderous pagan would have done with the Christian. The enraged commander ordered the execution of the holy Martyr Nestor (October 27) and sent a guard to the prison to kill St Demetrios.

At dawn on October 26, 306, soldiers appeared in the saint's underground prison and ran him through with lances. His faithful servant, St Lupus, gathered up the blood-soaked garment of St Demetrios, and he took the imperial ring from his finger, a symbol of his high status, and dipped it in the blood. With the ring and other holy things sanctified by the blood of St Demetrios, St Lupus began to heal the infirm. The emperor issued orders to arrest and kill him.

The body of the holy Great Martyr Demetrios was cast out for wild animals to devour, but the Christians took it and secretly buried it in the earth.

During the reign of St Constantine (306-337), a church was built over the grave of St Demetrios. A hundred years later, during the construction of a majestic new church on the old spot, the incorrupt relics of the holy martyr were uncovered. Since the seventh century, a miraculous flow of fragrant myrrh has been found beneath the crypt of the Great Martyr Demetrios, so he is called "the Myrrh-gusher."

St Demetrios is regarded as a protector of the young, and is also invoked by those struggling with lustful temptations.

Above text excerpted from the Orthodox Church in America website (<http://www.oca.org>).

Orthodox Christian Celebration of the Feast of Saint Demetrios the Myrrh-streamer

The feast and commemoration of Saint Demetrios is celebrated with the Divine Liturgy of Saint John Chrysostom which is conducted on the morning of the feast and preceded by a Matins service. Great Vespers is conducted on the evening before the day of the Feast.

Scripture readings for the feast are the following:
At Vespers: Isaiah 63:15-64:5,8-9; Jeremiah 2:1-12;
Cont. on page 13

OUR SUPER-ESSENTIAL BREAD

by
Rev. Hieromonk Calinic (Berger)

In the Lord's prayer, we pray that our Father would give us this day our "daily" bread. What is this petition meant to teach us? What did our Lord really mean?

God created man as a bridge between the material and spiritual worlds. In one sense, we live above the world of things. Man understands the world, but the world does not understand man. We stand higher than the world, on a plane of personhood, a plane in which we speak to God face to face. In another sense, however, we are part of the world and inseparably connected to it. God created us such that we need to breathe air unceasingly, drink water, and eat food several times a day – not once a week or once a month. Food incorporates both the physical and spiritual dimensions of man, because it is not only a necessity, but, unlike breathing, includes an element of choice and control. So, praying for "daily" bread is a way not only to acknowledge God as the Source of all of our sustenance, the Provider for our bodily necessities, but to include God in the most fundamental human choice: eating, the act that connects us to the world in our human way.

Scholars have noted the parallels between our Lord Jesus Christ as a new Moses and this petition of the Lord's prayer as a reiteration of the manna given to the Israelites in the desert (Ex. 16:11; Nm. 11:1; Dt. 8:1). Just as God gave the manna once a day to feed His people so as to teach them to rely entirely on Him ("you shall gather a day's portion every day ... and you shall know that I am the LORD your God"), so does our prayer of this simple petition. It is not a petition for "success," or wealth, power, or even health – it is more fundamental than all those things: a simple acknowledgement of our total dependence on God.

This may be true and good, but is this all that our Lord Jesus Christ meant to say? The answer is emphatically, "No." In fact, in Greek our Lord did not say "daily" ("kath' umeron") at all. Using the word "daily" could even be called a mistranslation.

Rather, our Lord used a specific Greek word, "epiousion," to describe the bread in this petition. The word "epiousion" is an absolutely unique word. It was never used in the Greek language before our Lord Jesus Christ used it in the Lord's prayer, and it has never been used since. It is found in absolutely zero other texts, manuscripts or inscriptions. This fact was noticed as early as the third century by the great Alexandrian theologian, Origen, and has been confirmed by modern scholarship with its access to computers, etc. Neither can this word be reverse-engi-

nereered to an Aramaic equivalent. There is no Aramaic equivalent. The exact derivation and meaning of this word remains for contemporary scholarship "the great unresolved puzzle of New Testament lexicography."

The word is formed from a prefix ("epi" – "above") and a form of the participle of the verb "to be." So it could be rendered "above being" or "above essence" or "most-, or super-essential." But if our Lord meant simply "essential," He, again, would have used a different word.

The fact of the matter is that our Lord did not come to earth to give us ordinary bread. In the miracle of the five loaves, the only miracle recorded in all four Gospels, and the chief "sign" in the Gospel of John (which proved He was the new Moses, the Messiah), our Lord specifically tells the people to "labor not for the food which perishes" (Jn 6:27). Moreover, our Lord specifically disassociates this bread from the manna in the wilderness:

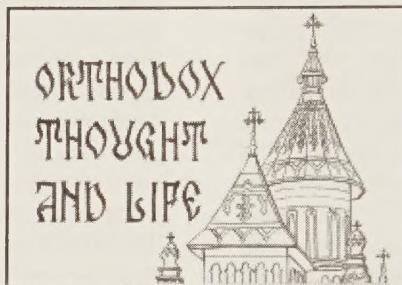
"This is that bread which came down from heaven: **not** as your fathers did eat manna, and are dead: he that eats of this bread shall live for ever" (Jn 6:31-58). The bread which our Lord Jesus Christ came to give is nothing other than Himself. So important is this fact, that our Lord repeats it emphatically four times (Jn 6:35, 41, 48, 51). "I am the living bread which came down from heaven: if any man eat of this bread, he shall live for ever: and the bread that I will give is my flesh, which I will give for the life of the world."

Therefore, even though it can be said that we do in fact pray for "daily" bread in the Lord's prayer, we are also praying for much more: we are praying to be part of the Body of Christ. Without this necessary Eucharistic reference, any other interpretation of our Lord's words is incomplete, at best.

It is for this reason that our Lord Jesus Christ used an absolutely unique word in the history of the human language, to describe an absolutely unique bread in the history of humanity, a bread which can be given by no one except Himself. And this Bread is Himself, His Divine Body. The great gift of God to those who believe in Him is not a book, or a teaching, or ethics, or anything else that might be associated with Christianity or the Church, though it includes those things too. Quite simply: God sent us His Son, who left His Body, and sent His Spirit.

As Christians, we pray to God at all times, in every moment and circumstance (I Thess 5:17). What a great gift and consolation that God is always nearby, standing right next to us, speaking to us in a still,

Cont. on page 13

VATRA CAMPS: SERVING OUR YOUTH

Camp Vatra is a vital part of the Romanian Episcopate's life that has brought young people together in the life of Church for generations. This year's Camps were no different. Students from the United States and Canada gathered together in July (13-26) and August (3-16) to grow together in the life of Christ through worship, prayer, study and fellowship.

This year was the first time that the Vatra Camp for Seniors (9th-12th graders), held in July, was divided into two, one week units. The students were welcome to stay for both weeks or attend a one week session. Almost everyone stayed for the two weeks, and additional students attended the second week. They were a great group.

What was also new at the Senior Camp this year was that each of the two weeks was run by two different Staffs. And naturally, the two groups employed their own teaching strategies and methodologies.

The first week was directed by Fr. (Hieromonk) Calinic Berger with the assistance of Fr. David Subu and Fr. David Wey. Psa. Janene Wey was the camp nurse. The second week was overseen by Fr. Anton Frunza assisted by Fr. Cosmin Antonescu and Fr. George Ursache. The nurses for the second week were Psa. Camelia Antonescu & Psa. Antoaneta Frunza, MD. The dedicated cooks included Vasile Gheorghiu, Dr. Sanda Constantinidi and Jean & Ken Jamsa. Young staffers helped out and lent a hand.

Among the campers, friendships were made and old ones were reestablished. Learning about their Orthodox Christian faith while attending services and classes and having fun was evident. Overall, it was an educational experience for campers and staff alike.

The Vatra Junior Camp was also filled with campers for the two weeks. The forty students in attendance enjoyed their time as the weather proved to be quite beautiful and without excessive heat and humidity. Preoteasa Mary Ellen Rosco, once again ably oversaw a successful two week program for the younger students (5th-8th grade) with the help of the assistant directors John Lazar and Tom Rosco.

The Campers went on a few outings. In addition to going to town to do laundry, they had a lot of fun at a bowling/pizza party, enjoyed attending St. George Cathedral for Liturgy on the middle Sunday of the Camp and attending the Dormition Monastery Pilgrimage on August 15 with the regular stop at the Jackson Dairy afterwards for homemade ice cream ... horns were honking!

The kitchen staff was great! The food was good and Lenten! The Cooks included Dorothy Aldea, Betty Ciocanea, Goldie Kalugar and Eleanor Stepanski. They were assisted by a host of dedicated Camp workers. Even George Aldea and Mike Kalugar Sr. were found cleaning, painting and beautifying the Vatra grounds.

Repose copper crosses produced by students of Camp Vatra for Juniors

Fr. Cosmin Antonescu led morning and evening prayers on a regular basis with Fr. Dimitrie Vincent filling in when necessary. Both taught classes - Fr. Cosmin taught "Liturgy" and Fr. Dimitrie taught "Arts and Crafts". Seminarian Dan Hoarste taught Bible class.

On the occasional walk through, this observer witnessed a range of activities. Besides the volleyball and soccer games in the back fields and ping pong and pool balls in the Pavilion, Fr. Cosmin offered impromptu reflections after Services that connected the everyday campers' experiences to the life of the Church as the students responded with attention and interest. Seminarian Dan Hoarste spent time making the Old Testament "worthies" understandable through game playing. Fr. Dimitrie sparked the interest of the students with painting Icons on glass, wood burning wooden spoons and making repose copper crosses, match crosses and clay animal figures.

Somewhere in between all this, the students were busy with small group projects creating a "Digital Time Capsule" by interviewing staffers, examining and photographing cross designs in the cemetery and learning about important Vatra and Episcopate personalities such as Archbishop Valerian, Fr. Hategan, Mrs. Gavrila, and so on. The students really enjoyed walking through the "Big House" (Bishop's residence) and hearing Vatra stories from the past, hosted by Bishop Irineu.

What was especially nice is that Archbishop Nathaniel gathered the students around him one sunny afternoon at the picnic benches and spoke to them about every-day concerns the campers face as they live their Orthodox Christian life. He welcomed and answered their questions.

During many of the evenings, John Lazar, with the
Cont. on page 13

ST. NICHOLAS CAMP

FORT QU'APPELLE, SASKATCHEWAN

Clergy, Staff and Students of St. Nicholas Camp - 2008

There was once a song with the lyrics, "we'll make a **space** in the lives that we've planned". In a way, that is exactly what happens at any summer camp. An artificial community is formed for a short time. Then we go back home, to the lives we have planned, a brief interlude, fun but fruitless.

So, why all the bother?

If Orthodox were to modify the lyrics, we would write: "we'll make a **change** in the lives we have planned" ... because we catch a glimpse of something better while at camp. Maybe, we hear it in the words of the church services. Maybe, we feel it in the people we meet. Maybe, we find it in an off-hand remark, in a feeling, in some need fulfilled. Somehow, something powerful catches hold. A seed is planted, a worldview is noticed. And slowly, we do make a change. We can't always tell why our camps work for some people, or for ourselves. We just know they do. So, chalk it up to the Holy Spirit at work, leavening the lump, like the children see in the Holy Bread they bake to offer at the liturgy.

This year, at St. Nicholas Camp, overlooking Echo Lake at Qu'Appelle Valley, Saskatchewan, Canada, 55 people gathered for a week, July 13-19th, from the 4 western Canadian provinces. 34 came as campers, 3

little ones came with their moms, 16 came as staff, 1 staff member commuted, and 1 worked from home. We were the 55 who were making that space in the lives we had planned. We left our homes, our computers, our printers, our telephones, our work, our families, our pets, and we met people we had never seen before, with whom we had little or no prior association. And, somehow, by the end of the week, we formed a unique group. It was a challenge. But in the end, we made at least one new friend. We learned at least one new thing about our church. We contributed at least one gift of ourselves towards making the place better for each of us having been there.

It was a fairly standard camp, as camps go. Morning prayers, breakfast, chores, classes, choir, arts and crafts, lunch, sports, evening prayers, supper, campfire. Do the fire drill. Do it again as a surprise. A few bumps, bruises, and tick bites. Sleepless campers, sleepy staff. Some hurt feelings. Some reconciliation. Some confusion. Some flexibility. Some surprises, some not-so-pleasant, and some definitely endearing.

Children have a way of capturing the moment, and this camp was no exception to that rule. They were the reason we were there, and they were the best part of the camp.

Growth and change is a gift of the Spirit, so in the spirit of the Spirit, we made a few program changes this year, beginning with a camp ‘manual’ to give an overview of the program, and some consistency.

We added an all-day field trip into Regina, beginning with a trip to the Royal Saskatchewan Museum, one of Canada’s premier cultural offerings (it actually is), so the children could see how the earth was formed and how we, as a species, are treating it. It certainly fit our religious education theme for the camp: Christian stewardship. Then we took everyone to the RCMP barracks to see how Canada’s government trains its ‘stewards’ of public safety. After that we drove back to Wascana Lake for a picnic, followed by a tour of the Legislative Building to see where provincial lawmakers have an opportunity to practice a bit of stewardship. Luckily, later, it was a beautiful afternoon in creation’s scheme of things, so we went swimming. To finish up the day, we were graciously invited to the oldest community in our Episcopate, St. Nicholas Church, for evening prayers and supper, and gifts of icons and their cookbook. As we drove back to the camp, we stopped at St. George’s parish to purchase some religious souvenirs. The campers had a hard time deciding on which icon, which book, which piece of jewelry, which nightlight, but eventually the line got smaller, and everyone got what he or she wanted to take home. If the hand-painted eggs were for sale, they would have been purchased, too.

We played ‘capture the flag’ for the first time, as campers competed throughout the week in assigned Colour Teams to see which team would gain the most points for sportsmanship, citizenship, and chores. At first, it looked like the Red Team had it made in the shade, but then, voila, the Blue Team, led by Vlad Frecautanu, took it and ran with it. At the end of the week, they ran their flag up the flagpole to take camp honours. The overall winners of the Camp Spirit Award were Katelyn Dumba and Victor Popescu for the older campers, and Andie Haswell and Scotty Thorne for the younger campers. These young people were helpful, fun to be around, and full of spirit. It was a hard choice to make, because there were many children who quietly made a contribution to the community. If we had more prizes on hand, we would have awarded more.

The sports program added a couple of new events with the addition of a volleyball court; a slip and slide; and a Field Day. Field Day sports winners were Sophia Strohotte, Oana Lapuste, and Cristian Popescu. They managed to run faster, sling water balloons more accurately, and pull harder than the rest of the camp! There was time in the sports program for competition, and there was time for relaxing games, throwing a ball around, playing a pick-up game of volleyball. Some of the children enjoyed bouncing on the pogo stick ball, and making very, very large bubbles gratis of Klutz Bubble Makers.

Our arts and crafts program was intense and engag-

ing, as campers hammered together their large camp boxes, painted, then decorated them. Some also made crosses, but time ran out before the race cars or the planned group activity could start (so there is something already ready for next year!). It was a labour of love involving all the campers and a number of the adult helpers. In addition, a second craft activity, dear to the heart of Romanian Orthodox, was offered: icons on glass. Once the icons were finished, they went to the church, along with crosses from the wood shop, to be blessed. Some of the campers surprised themselves with how nice their crafts turned out to be. Some of the adults, not wanting to be left out, made their own boxes, crosses, and icons to take home.

Then there was the little lilac bush. About 2/3 of the camp came out one evening to dig a hole and plant a lilac bush by the church to give it some colour next spring. Using a pick axe and a shovel, everyone got a turn. A short prayer service and some holy water, and the donated lilac was in the ground. One of the campers made a camp plaque to lean up against the bush to show which year and by whom it was planted.

In the corner of the kitchen, the campers deposited plastic bottles to be recycled, again following the theme of the camp, “stewardship of God’s creation”. The camp cook explained the Orthodox worldview about food ... “it’s holy, so eat as much as you like, but don’t waste it”. (One sweet innocent child took it to heart, volunteering to eat a piece of chicken that flew off the BBQ grill.) This ancient Orthodox stewardship was amplified by asking the children not to waste the drinking water which had to be hauled in almost daily. At the final ceremony when certificates were passed out, campers received shopping bags made out of 80% recycled plastic bottles similar to the ones they collected all week.

What camp is complete without a Talent Night? This year, Amelia Bedelia, magicians, singers, some ‘spitters’, dancers, and some jestesters, joined in, with skits and performances that were a lot of fun for everyone. Considering the limited time available to pull the Talent Night together, it was amazing how the whole ‘family’, campers and staff, came together to be sure everyone was included and sharing in that fun. Notwithstanding, the organizers want more time next year, because if it was this good, think of what they can do with more practice and choice!

Our teaching program had two 1-hour classes for each of three age groups, the first hour of which was on ‘Christian Stewardship’. The second class for Juniors (ages 7-9) was on ‘icons’, supplemented with the crafts project of icons-on-glass and watching new icons being mounted in the Church this summer. The second class for the Intermediates (ages 10-11) was ‘liturgics’, and that was supplemented with children offering the daily reading and singing; the clergy explaining the form of the liturgy and the articles in the church; the baking of individual holy breads as a

Cont. on page 13

VOLUNTEERS FROM ACROSS THE U.S. & YOUNG MEN OF ST. INNOCENT ORPHANAGE JOIN HANDS TO HELP THE POOR

Mission teams from parishes in Missouri, Virginia and Oklahoma worked alongside boys from St. Innocent Orphanage to construct one of the seven houses built during OBT 2008 for Mexico's poor.

Mission teams from parishes in Missouri, Virginia and Oklahoma worked alongside boys from St. Innocent Orphanage to construct one of the seven houses built during OBT 2008 for Mexico's poor.

During the week of July 22nd, 180 volunteers from 15 U.S. states and 25 parishes built houses for seven impoverished Mexican families during Project Mexico's Orthodox Basic Training (OBT). OBT is part of Project Mexico's home building ministry, now in its 20th year. A more rustic and more spiritually rigorous experience than the usual home building program, OBT participants camped in tents, took cold-water bucket showers, and ate meals and prayed together in huge mess tents on the St. Innocent Orphanage property. They had structured time each morning for meditation

and journaling, and were taught and inspired by speakers in the evenings. Evening speakers included Fr. Michael Nasser, Fr. Jon Braun, Fr. Luke Veronis, and Archimandrite Joseph Morris. Sunday was a day for worship, fun and fellowship, if not necessarily rest, and included an all-afternoon sports tournament and evening campfire.

While some of the young men living at St. Innocent Orphanage have assisted in the home building program in the past, this year a record number of them were able to participate in OBT. This not only provided OBT participants with an opportunity to get to know the boys from the orphanage by working alongside them each day at the work sites. It enabled these

Cont. on page 14

THE SISTERHOOD OF MARY AND MARTHA

by

Psa. Lillian Lupu

Mary and Martha were sisters of Lazarus, the friend whom Jesus loved very much and raised from the dead the week before He himself was crucified. Both of these ladies had very different personalities as we learn from Jesus' comment: "Martha, Martha, you are worried and upset about many things, but only one thing is needed. Mary has chosen that good part, which shall not be taken away from her" (Luke 10:41). Martha was busy and stressed; Mary was listening to Jesus.

The Martha personalities are very active people – they worry, they are anxious, they work hard and are constantly on the go. In today's society, they are called the "Type A" personalities. The Mary personalities on the other hand are the thinkers. They are methodical and contemplative. Every family or church should have a combination of these two personalities. It makes for very productive projects!

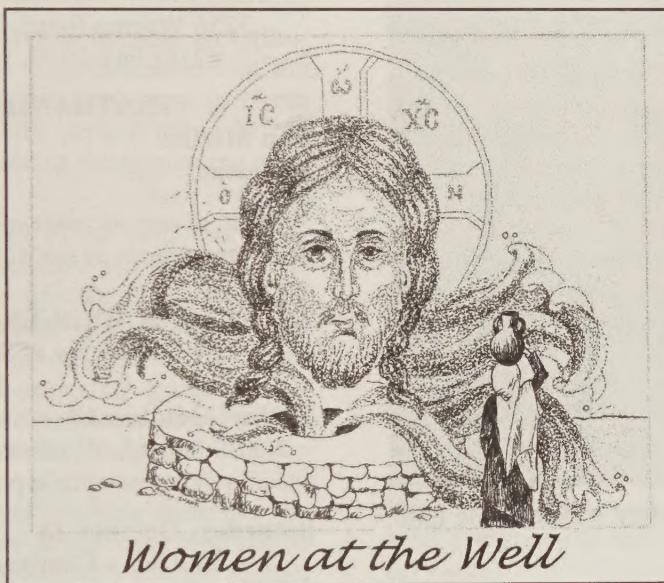
I bet you have already begun thinking whether you and your friends are a Martha or Mary! Most of us are a combination of the extremes of these personalities. Some days I am a Martha, and as I get older, I find I am becoming more and more like a Mary. What is really needed is a balance between the two.

Our Holy Theotokos was a great example of such a balance between these two personality types. She may not have been what people call a "Type A" personality, but she worked hard. She raised a family as well as having to do the chores around the house. Was she not weaving when Archangel Gabriel approached her with the Good News? But she was also very contemplative, since she asked the angel questions and thought deeply about what he said. We all need to take her example to heart. We should be able to work hard, but simultaneously always be available to speak to God and listen to our hearts.

The group of Preotese in the ROEA has taken Saints Mary and Martha as its patrons. This is very fitting, because as Mary and Martha, we all have very different personalities. We are all married to Orthodox priests ... and that is where the similarities end. Some of us have children, some do not. Some of us have jobs outside the home, some of us are homemakers, some retired. Some of us are involved in our parishes and church activities

and some are less involved. Some of us are young and some young at heart. All of us live our lives as differently as did Mary and Martha. As Jesus recognized the difference, so we must recognize the differences within ourselves. Are we a Mary or a Martha? How do we serve God?

"You have not chosen Me, but I have chosen you, and appointed you, that you should go and bear fruit, and that your fruit will remain: that whatsoever you shall ask of the Father in My name, he may give it you" (John 15:16).

Women at the Well

In today's society, the "go-getters," ambitious, career-minded and successful people are the ones that are usually respected and idealized. People are valued by the amount of wealth they have accumulated. But what about the quiet workers? The ones that do their jobs and don't expect a lot of fan-fare? Are they considered successful? God chose each one of us to do a job – to "bear fruit." We were not created to be successful or to be recognized in this world. Do you think God cares how much material wealth we accumulate?

Where have we placed our ambitions - in this world or the next? Certainly it is important that we work and get the "chores" of daily life done, but it should not be where we rest our hope: this is not the fruit He is looking for us to bear.

If we are a Martha, we should use that strength for the goodness of our Church. We should run out to greet our Lord and Savior as Martha did when He came to visit Lazarus after he had died: "Lord, if you had been here, my brother would not have died. But even now I know that God will give you whatever you ask" (John 11:21). We should harness that energy and do good works for our church. Let's confirm our faith as she did: "Yes, Lord, I believe that you are the Christ" (John 11:27). If we are a Mary, we should use our talents for our salvation by listening to our Lord: "Mary has chosen what is better." As these two sisters had different yet complimentary gifts, and as the "Sisterhood of Mary and Martha" stands for our differences as Preotese, so should we Orthodox women in every parish value our different gifts, as also our similarities in working in God's vineyard, alongside our husbands, for our own salvation.

COLORADO PARISHIONER WINS OLYMPIC GOLD

Constantina Dita-Tomescu after winning the gold medal

Saint Dimitrie the New" Romanian Orthodox Mission in Boulder, Colorado, has the privilege to share with you the joy and happiness resulting from the performances of three of its parishioners: **Constantina Dita-Tomescu, Lidia Simon and Luminita Talpos**. These women participated in the 42 km marathon in this summer's Beijing Olympics. We anxiously watched this race, knowing that the greatest marathoners from all over the world were competing. The tension exploded when Constantina Dita-Tomescu pulled away from the pack at the halfway point and took the lead for the rest of the race. She won the gold medal in 2 hours, 26 minutes and 44 seconds, 22 seconds over her nearest challenger. Lidia Simon, silver medalist at Sidney 2000, came in 8th place (2:27:51) and Luminita Talpos, even though her right foot was injured, came in 18th (2:31:41). Congratulations to our athletes for their wonderful performances in Beijing in representing Romania and for making us proud to be Romanian. May our Lord continue to give them strength and good health for future competitions. To see photos from this event go to www.sfdimitrie.org

Fr. John Bogdan and Parishioners

CONVOCATION ORTHODOX BROTHERHOOD USA

In accordance with Article III, Sections 1 & 2 of the By-Laws of the Orthodox Brotherhood U.S.A., we hereby convoke the

41ST ANNUAL BROTHERHOOD CONFERENCE

October 17-19, 2008

Saint Mary Romanian Orthodox Cathedral
3256 Warren Road, Cleveland, OH 44111
(216) 941-5550, fax: (216) 941-3068

+NATHANIEL, Archbishop

Dan Miclau
President

Patricia Klus
Secretary

Note: Every member of the Brotherhood is eligible to be a delegate at the Conference.

SCHEDULE OF EVENTS

(All activities at St. Mary Cathedral).

Friday, October 17

7:00-9:00 pm Conference Meeting convenes with pizza provided

Saturday, October 18

9:00 am	Continental Breakfast
10:00 am	Meeting reconvenes
1:00 pm	Lunch
2:00-4:00 pm	Discussion on Unity
6:00 pm	Great Vespers
6:45 pm	Appetizers and Dinner (\$25 each – call to reserve or send check to "41 st Orthodox Brotherhood Conference" and choose Baked Scrod, Strip Steak or Chicken Marsala). AROY Dance for the Fall Sports Tournament follows dinner.

Sunday, October 19

9:30 am Divine Liturgy
12:00 noon Brunch

HOTEL: **Cleveland Marriott Airport**, 4277 W 150th St, Cleveland, OH 44135. Phone: (800) 627-7468 or (216) 252-5333. Mention "Orthodox Brotherhood / St. Mary's Cathedral" for \$85 rate. **Directions from hotel to Cathedral:** Head north on West 150th. Continue two miles to church on left (West 150th changes to Warren Road).

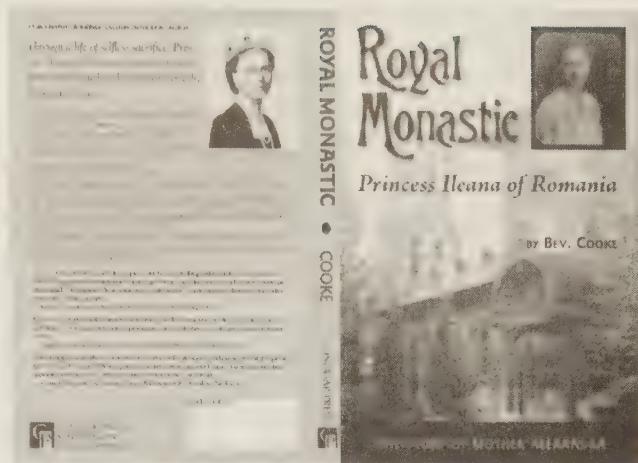
NEW BOOK

Mother Alexandra, born Princess Ileana of Romania, is the subject of a new full-length biography, written by Bev Cooke and published by Conciliar Press.

Princess Ileana's royal birth to King Ferdinand and Queen Marie was announced by a twenty-one gun salute, and Mother Alexandra was laid to rest by the repeated singing of the Thrice Holy Hymn and the tolling of the bells of the monastery which she founded.

Her life in between included living through two world wars and the communist takeover of her country, marrying an archduke and bearing six children, being exiled from Romania, a divorce, eventually ending up in Boston. After her children were raised, she fulfilled a long-standing wish and became an Orthodox nun, in Bussy, France. She discerned that the Lord was calling her to start a monastery in North America, which she faithfully carried out. At her repose in 1991, she was buried in the monastery cemetery.

At the consecration in 1968 of the Orthodox Monastery of the Transfiguration, Ellwood City, PA, the late V. Rev. Vasile Hategan described this founding as "one of the most significant and far-reaching events in the history of Orthodoxy in America." This monastery was the first English-speaking monastery for women in North America. Mother Alexandra intended it to be for all — regardless of jurisdiction. Bishop GERASIMOS of the Greek Archdiocese, also present at the consecration, described the new monastery as "a center of spirituality where people can come and be refreshed," and Metropolitan IRENEY praised Mother

Alexandra for her untiring efforts to make this possible.

In the Epilogue to the book, the current nuns at her monastery write: "She [Mother Alexandra] acquired a deep compassion for human frailty and a boundless trust in the mercy of God ... We thank God for the extraordinary example she has set for us by the way she lived a life full of heartbreaks, illnesses, and trials, as well as the presence and joy of her Lord."

The current abbess, Mother Christophora, writes about the new book: "Royal Monastic is a comprehensive and enjoyable read for any age ... Readers will learn to appreciate the woman who lived on three continents during the most troubled time in modern history — a woman who in some ways could identify with everyone she met, yet in other ways with no one on earth."

Available from Transfiguration Monastery Bookstore:

Royal Monastic: *Princess Ileana of Romania (The Story of Mother Alexandra)* \$16
Ileana: *Traiesc Din Nou* (in Romanian) \$17

Name _____

Address _____

City _____ State/Prov _____ Code _____

Email or daytime phone _____

Royal Monastic \$16 = \$ _____

Traiesc Din Nou \$17 = \$ _____

Shipping: \$3 first book, \$1 ea. add'l + \$ _____

Total enclosed \$ _____

Mail check or money order to: Monastery Store, 321 Monastery Lane, Ellwood City, PA 16117
(724) 758-4002. Canadian checks: please add \$10 bank fee.

IN UNSTABLE TIMES, ONE THING NEEDFUL

Jerusalem Times

BETHANY, JUDEA—Today as news of financial instability spread through the nation and fears of collapse mounted, fear was tangible in this quiet suburb. At the home of Lazarus, sisters Mary and Martha exemplified the growing climate of unease. Yesterday, traveling Rabbi and reputed wonder-worker Jesus of Nazareth was among his disciples there. Martha, engaged in much serving of the crowd publicly rebuked her sister for sitting at the feet of the so-called “Master,” while work was to be done. Before the star-struck devotee could respond however, the celebrated Nazarene interceded on her behalf, saying, “Martha, Martha, you are worried and troubled about many things. But one thing is needed, and Mary has chosen that good part, which will not be taken away from her.”

Critics of the itinerant preacher point to a growing disappointment with his failure to satisfactorily address the difficult issues facing the people: Roman Occupation and taxation, the Herod-John the Baptist scandal (A.k.a. “Platter-gate”), and increasing Gentile immigration and settlement in the Promised Land. He continues speaking of a Kingdom without providing any details of what this new administration would look like or who would sit at his right hand and has frustrated many, even among his own followers. Many continue to question his qualifications for such public service. Neither Mary nor Martha could be reached for comment after the domestic dispute, and the whereabouts of the mysterious carpenter turned community organizer from Galilee are currently unknown . . .

So we might expect to read if Jesus came today into our world of many worries and troubles. We live in perhaps the most cynical times in American history, and that is saying something if we look at all the difficult times our nation has faced. Yet in the midst of crises and collapses, the words of the “Master” are no less true: “One thing is needed.” (Luke 10:42) That one thing is the Kingdom of heaven: the life of the age to come but also the life which we live today in Christ. As the Lord also said, “Seek first the kingdom of God and His righteousness, and all these things [what you will eat or drink or wear] shall be added to you. Therefore do not worry about tomorrow, for tomorrow will worry about its own things. Sufficient for the day is its own trouble.” (Matthew 6:33-34)

This does not mean living in denial or hiding from our problems, however, but rather the exact opposite. Only by seeking first God’s righteousness above all other worldly cares, can we become capable and confident to deal with the world. The problems facing our world today are neither economic nor political in ori-

gin but spiritual. The post-modern world has suffered a fundamental loss of *Virtue*. Without guiding principles rooted in the absolute goodness of God as source of all life, light, morality, and justice, the world spirals into chaos unable to see clearly. Without a foundation of virtue, not only politicians, journalists, but any and every citizen ceases to be concerned with Truth or Righteousness but only in power, influence, and privilege. The causes of our current crises are not a lack of regulations or oversights but a lack of *character*.

Remember, Christ did not come to teach us how to reform government and financial institutions. He came to teach us how to reform our souls, to restore us to our original beauty in Him. The only way society is changed is one soul at a time. So, as times seem precarious and election campaigns seek to exacerbate our fears and flaws for their own gain, let us not be troubled by them but sit rather at the feet of our Master, the Lord Jesus Christ. Let us pursue the one and only thing we need, knowing that it can never be taken away from us, for God is with us!

—offered by the unworthy priest David Subu

Joint Dialogue *Cont. from page 2*

Lastly, the Commission members would like to emphasize that the healing of the decades-long division within the Romanian Orthodox community in North America should be seen as part of the greater task of Orthodox unity. In our first meeting in 1993 the Commission said: “We are cognizant of the fact that the reconciliation and normalization of relations between our respective dioceses is part of the larger process of bringing the various Orthodox jurisdictions together in the great work of an administratively united Orthodox Church on the American continent.” The Commission would ask that our continuing efforts be understood within this larger context.

The Commission will meet again after discussing its work with the respective Hierarchs.

Fr. Nicholas Apostola
Fr. Ioan Ioniță
Fr. Ion Gherman
Fr. George Chișcă
Fr. George Săndulescu

Fr. Laurence Lazar
Fr. Romey Rosco
Fr. Remus Gramă
Fr. Cătălin Mitescu
Fr. Ian Pac-Urar

Southfield, Michigan
12 August 2008

MOVING?

Send your old and new addresses to:
SOLIA, PO BOX 185
GRASS LAKE, MI 49240 USA
or e-mail to: addresses@roea.org

St. Nicholas Camp *Cont. from page 6*

camp offering; the offering of prayers by all the community members; the instructional preparation of the gifts outside the altar at Holy Liturgy; the sacrament of Confession (the first time for some younger children), and Holy Liturgy. The second class for the Sophomore/Seniors (ages 12-15/16-17) was a group discussion about 'Christian concepts', with topics like bullying; our measuring sticks (how we judge success); and how we see ourselves and others, supplemented with a DVD for teens called Crossroads, a 10 day program, offered free at Holy Cross Seminary at Brookline, Mass. In an additional choir class, all the campers learned some of the music from the prayer book, taught by three choir sisters with angelic voices.

Rounding out the program were some calisthenics in the morning where the campers learned to march, RCMP style; a bit of stormy weather that came and went; a run up the hill, dodging poison ivy, to the white cross for a great view of the lake; watching the septic tank being slurped; hundreds of photographs which are now up on Windows Live Spaces; barbeques; campfires, tambourines, and songs; and a newly leaderless choir which struggled through the Liturgy as best we could on that last day ... for which there are no rewards in heaven unless there is one for children's bravery!

But made it through, we did. We got through the liturgy that morning. We got through the lack of sleep. We got through the week, and we got through the 48th ROEA Canadian summer camp silently guided by our patron saint, Nicholas. What else can we say? Our day is truly done. Gone is the sun one more year, from the lake, from the hills, from the sky. All is well, so safely rest. God is nigh. We close with "Christ is in our midst," to which we all can answer, "He is. And, always, shall be."

Note: St. Ephraim the Syrian says we need to be careful about what we spend an hour of our lives doing, because we are exchanging an hour of our lives to do it. The men and women who spent hours and hours of their lives at this camp are newcomers: Violeta Iosub (Alberta), Andy and Simona Strothotte (BC), Alice Vasile (BC), Doina Strimbu (BC), Cornelia Stefan (BC), Ray Farah (Michigan), Fr. John Maerean (SK), Shelley Dumba (SK), and veterans: Fr. Dan and Alice Nenson (SK), Fr. Dn. Ken Gaber (MB), Dave Steski (AB), Claude Dupas (MB), Angela Rowan (BC), Tamara MacLellan (MB), Mary Thorne (SK), and Dianne Farah (Michigan). And, we thank them, because they could have chosen to do something else, but chose to do this instead. Anonymous Orthodox also contributed to the continuation of this camp this year. Suffice it to say, they gave time, money and energy to quickly help put together this program. They didn't have to. But they did, out of love, and in doing so became conduits of the Holy Spirit.

I have done many articles for Solia over the years,

beginning in 1964. I have to say, this is one I am very glad to do. I hope St. Nicholas Camp will continue to grow in programming and facilities so that another generation of Canadians will value and pass along their Orthodox heritage in the spirit of those who passed it on to us. I hope it becomes your vision, your torch, because now it is your time. Take hold.

Dianne Scott Farah, M.Div. '73

St. Demetrios *Cont. from page 3*

Wisdom of Solomon 3:1-9. At the Matins: Luke 11:12-20. At the Divine Liturgy: II Timothy 2:1-10; John 15:17-16:2.

Hymns of the Feast

Troparion (Third Tone) - The world has found in you a great champion in time of peril, as you emerged the victor in routing the barbarians. For as you brought to naught the boasts of Lyaios, imparting courage to Nestor in the stadium, in like manner, holy one, great Martyr Demetrios, invoke Christ God for us, that He may grant us His great mercy.

Kontakion (Second Tone) - God, who gave you invincible power and with care kept your city invulnerable, royally clothed the Church in purple with the streams of your blood, for you are her strength, O Demetrios.

Apolytikion and Kontakion courtesy of Holy Cross Press, Brookline, MA as posted on the web site of the Greek Orthodox Archdiocese of America (<http://www.goarch.org>).

Our Super-Essential Bread

Cont. from page 4

small voice in the depth of our hearts. Let us reflect, however, that according to the Christian prayer, the Lord's Prayer, it is not enough to simply pray to God thus, at home, although this is essential. It is also necessary to properly prepare ourselves (through confession, fasting and prayer) to receive the Super-essential Bread. For this our Lord taught us to pray every day.

Vatra Camps *Cont. from page 5*

assistance of other staff members, led the campers in talks that touched on the importance of the Church and the Vatra in their lives. A major theme was building a relationship with God and deepening the bonds of friendship within the Episcopate family.

By the time the Vatra Summer Camps had come to a close, our students/children had grown closer to God, the Church and one another as tears of joy were flowing. There was a buzz among the students as they were thinking about the next time they would be getting together and planning on attending next year's Vatra Camps.

V. Rev. Fr. Dimitrie Vincent

HIERARCHAL SCHEDULE

July 31. Fairlawn, OH. Presentation of Our Lord. Meetings.

August 3. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

August 3-16. Grass Lake, MI. Vatra Romaneasca. Camp Vatra for Juniors.

August 5-6. Ellwood City, PA. Transfiguration Monastery. Tuesday: Vigil for Feast of Transfiguration. Wednesday: Hierarchal Divine Liturgy concelebrated with Metropolitan Maximos (GOA). Afternoon: Holy Unction service.

August 9. Grass Lake, MI. Vatra Romaneasca. National AROY Board Meeting.

August 10. Southfield, MI. St. George Cathedral. Hierarchal Divine Liturgy. Memorial service for Preoteasa Maria Rasca.

August 12. Detroit, MI. Orthodox-Catholic Witness meeting. Evening: Ypsilanti, MI. Dinner meeting with Joint Dialogue Commission members.

August 14-15. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Thursday: Vigil with Lamentations for Dormition Feast. Friday: Hierarchal Divine Liturgy concelebrated with Archbishop Job. Lunch. Holy Unction Service.

August 16-17. Miramar, FL. Holy Trinity. Hierarchal Divine Liturgy. Banquet in honor of retirement of V. Rev. Fr. Dumitru V. Sasu.

August 23-24. Fairlawn, OH. Presentation of Our Lord. Saturday: Great Vespers. Wedding rehearsal. Sunday: Hierarchal Divine Liturgy. Wedding of Constantin Ursache and Alexandra Pac-Urar.

August 30-31. Phoenix, AZ. Saturday: Holy Cross Mission. Hierarchal Divine Liturgy. Afternoon: St. Parascheva Mission. Baptism. Evening: Glendale, AZ. St. John. Great Vespers. Sunday: St. John. Hierarchal Divine Liturgy. Banquet for parish's 25th Anniversary.

September 7-8. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Sunday: Hierarchal Divine Liturgy. Evening: Vigil for Feast of Nativity of the Virgin. Monday: Hierarchal Divine Liturgy.

September 9. Detroit, MI. Orthodox-Catholic Witness meeting.

September 13-14. Grass Lake, MI. Vatra Romaneasca. Annual Preotese Retreat. Saturday: Great Vespers. Sunday: Divine Liturgy for feast of Lifting of the Holy Cross.

September 19-21. St. Paul, MN. St. Mary. Friday: Meeting with Parish Council. Saturday: Hierarchal Divine Liturgy. Lunch. Great Vespers. Banquet. Sunday: Hierarchal Divine Liturgy. Banquet for Parish's 95th Anniversary.

Volunteers

Cont. from page 8

young men to see first-hand the mission of Project Mexico in action. It also gave them the same opportunity that it has given countless Project Mexico volunteers over the past 20 years: a chance to live out the Gospel and respond to Christ's directive in Matthew 25: "For I was hungry and you gave Me food; I was thirsty and you gave Me drink; I was a stranger and you took Me in ... inasmuch as you did it to one of the least of these My brethren, you did it to Me". The experience had a profound impact on these young men.

Luis, a teen from St. Innocent Orphanage, commented: "It was a great experience! We learned how to build a house, not for our benefit, but for the benefit of other people that needed us. We met people from all over the United States. We don't always get the chance to speak Spanish with Americans, but every day as we worked, we were able to converse in Spanish about the experience with many of the volunteers."

Fr. Michael Nasser, full-time priest at St. Innocent Orphanage and Chapel, was also deeply moved: "What a miracle—what a set of miracles: dozens of Orthodox youth giving of their summer vacation to serve the poor, people from our various Orthodox jurisdictions—who might have otherwise never met—working together in such a great act of mercy." Fr. Michael added, "Seven families went from having no homes to having the keys handed to them seven days later. And most impactful for me was seeing our boys at the orphanage passing on the love they have received to others in need. It was just a fantastic week."

[Project Mexico will continue to offer Orthodox Basic Training as an option for summer mission teams, and the program will be expanded over the next several years to include more participants over several weeks. For more information, visit www.projectmexico.org.]

From OBT participants...

"Mission work at our parish is now like the phoenix. It has, because of the Holy Spirit, risen up from this and other past trips, but with a new and refreshing passion to do God's will and work!"

Robert Kindell, St. Stephen (OCA), Orlando, FL

"I have participated in many short-term mission trips with Project Mexico and OCMC in the past, but this 2008 OBT was, by far, the most spiritually and personally rewarding experience of them all. I left spiritually recharged. I am, indeed, unworthy to have been so blessed by others while at OBT. But these feelings are a constant reminder that God, indeed, is enough; and that I must pass on to others the love that has been given to me."

Amy Chiconas, Holy Trinity (GOC), Tulsa, OK

AUXILIARY BISHOP SCHEDULE

January 1. Hollywood, FL. Holy Cross. Hierarchical Divine Liturgy.

January 2. Elmhurst, NY. St. Mary. Wake for V. Rev. Dr. Casian Stefan Fetea.

January 3. Elmhurst, NY. St. Mary. Hierarchical Divine Liturgy. Funeral Service for Rev. Dr. Casian Stefan Fetea concelebrated with Metropolitan Laurentiu (Streza), Archbishop Nathaniel, Archbishop Nicolae (ROAA), and Bishop Ioan Casian (ROAA).

January 4-9. Hollywood, FL. Holy Cross. **Sunday:** Hierarchical Divine Liturgy for Theophany. Great Blessing of Waters. **Monday:** Hierarchical Divine Liturgy for St. John the Baptizer. Home blessings each day during the remainder of the visit.

January 13. Hagerstown, MD. St. Philothea of Arges Mission. Hierarchical Divine Liturgy. Baptism of Mina Maria Acsentie.

January 20. Lilburn, GA. Sts. Constantine & Helen. Hierarchical Divine Liturgy.

January 27. Troy, MI. St. Nicholas. Hierarchical Divine Liturgy.

February 2. Denver, CO. St. John the Hozevite Mission. Hierarchical Divine Liturgy.

February 3. Denver, CO. St. Dimitrie the New Mission. Hierarchical Divine Liturgy.

February 10. Grass Lake, MI. St. Mary Chapel. Akathist Service.

February 15. Grass Lake, MI. St. Mary Cemetery. Burial of V. Rev. Fr. Romulus Radu.

February 17. Alexandria, VA. Holy Cross. Hierarchical Divine Liturgy. Baptism of Iustin Luca Lutai, son of Rev. Fr. Claudiu & Psa. Ioana Lutai.

February 24. Sacramento, CA. Sts. Michael & Gabriel. Hierarchical Divine Liturgy. Ordination into Holy Priesthood of Dn. Emil Ardelean.

March 1. Troy, MI. St. Nicholas. Baptism of Jacob Joseph, nephew of V. Rev. Fr. Gheorghe Carstea.

March 2. Southfield, MI. St. George Cathedral. Hierarchical Divine Liturgy. Memorial Service for Dr. Cornel Giurea.

March 9. Grass Lake, MI. St. Mary Chapel. Akathist Service.

March 16. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Hierarchical Divine Liturgy.

March 23. Chicago, IL. Holy Nativity. Hierarchical Divine Liturgy. **Evening:** Vespers.

March 24-25. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. **Monday Evening:** Great Vespers. **Tuesday:** Hierarchical Divine Liturgy for feast of Annunciation.

March 29. Grass Lake, MI. St. Mary Cemetery. Memorial service for Cornel Giurea and blessing of the tombstone.

March 30. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Hierarchical Divine Liturgy.

April 1. Chicago, IL. Holy Nativity. Funeral service.

April 6. Nashville, TN. St. John Chrysostom Mission. Hierarchical Divine Liturgy.

April 12-13. Alexandria, VA. Holy Cross. Saturday evening: Holy Unction. Sunday: Hierarchical Divine Liturgy.

April 18. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. **Evening:** Holy Unction.

April 19. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Hierarchical Divine Liturgy. **Evening:** Southfield, MI. St. George Cathedral. Vespers. AROY Spiritual Retreat.

April 20. Dearborn Heights, MI. Sts. Peter & Paul. Hierarchical Divine Liturgy.

April 24-29. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Hierarchical Divine Liturgy. **Holy Thursday:** Twelve Gospels service. **Holy Friday:** Royal Hours. Lamentations service. **Holy Saturday Morning:** Hierarchical Divine Liturgy. **Midnight & Sunday morning:** Resurrection Service and Paschal Hierarchical Divine Liturgy. **Afternoon:** Agape Vespers. **Bright Monday:** Hierarchical Divine Liturgy. **Bright Tuesday:** Hierarchical Divine Liturgy concelebrated with Archbishop Nathaniel.

May 2. Sambata de Sus, Romania. Sambata de Sus Monastery. Hierarchical Divine Liturgy for feast of Life-giving Fount of the Mother of God concelebrated with Metropolitan Laurentiu.

May 3. Sibiu, Romania. Baptism of Daria Vasilescu.

May 4. Dragus, Romania. Hierarchical Divine Liturgy. **Noon:** Holy Unction.

May 11. Iasi, Romania. Sts. Peter & Paul - Barboi Parish. Marriage Service for Nicolae & Violeta Silvia Moreanu.

May 18. Montreal, QC. Holy Ascension Mission. Marriage Service for Stefan Florin Stoleru & Teodora Nicoleta Fornade.

May 31. Southfield, MI. St. George Cathedral. Episcopate Council.

June 5. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Hierarchical Divine Liturgy for Patronal Feast of Ascension.

June 6-8. Cleveland, OH. St. Mary Cathedral. A.R.F.O.R.A. Congress. **Saturday:** Great Vespers. **Sunday:** Hierarchical Divine Liturgy.

June 15. Ridgewood, NY. Descent of the Holy Spirit. Hierarchical Divine Liturgy for Patronal Feast of Pentecost.

June 16. Elmhurst, NY. St. Mary. Hierarchical Divine Liturgy. Memorial Service at the grave of V. Rev. Dr. Casian Stefan Fetea.

June 21-22. Toronto, ON. All Saints. **Saturday:** Vespers concelebrated with Archbishop Nicolae and Bishop Ioan Casian. **Sunday:** Consecration of the new Church followed by Hierarchical Divine Liturgy concelebrated with Archbishop Nicolae and Bishop Ioan Casian.

June 24. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Hierarchical Divine Liturgy.

June 29. Dearborn Heights, MI. Sts. Peter & Paul. Hierarchical Divine Liturgy for Patronal Feast.

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

Mary Ann Moga Zarb, Bloomfield Hills, MI	\$1,200.00
Anonymous	\$500.00
Sandy Cotosman, Addison, IL	\$500.00
John Santeiu, Jr, Garden City, MI	\$400.00
M/M William Balamaci, Milford, CT	\$200.00
Miron Bonca, Costa Mesa, CA	\$200.00
Psa Betty Limbeson, Laguna Hills, CA	\$200.00
M/M Doru Posteuca, Apple Valley, MN	\$200.00
Nick & Helen Moga, Hubbard, OH	\$150.00
M/M George Cantor, Parma, OH	\$100.00
M/M Victor Dinu, Skokie, IL	\$100.00
Ann & John Dragos, Lexington, KY	\$100.00
Theodore & Eva Gavala, Glenside, PA	\$100.00
V Rev Fr & Psa Laurence Lazar, Southfield, MI	\$100.00
M/M Alexa Mindea, Morton Grove, IL	\$100.00
M/M Phil Parunuik, Fredericton, NB	\$100.00
M/M Valer Pufescu, Ann Arbor, MI	\$100.00
Judge/Mrs John Regule, Hermitage, PA	\$100.00
Constance Trollan, Juneau, AK	\$100.00
M/M Robert Omilian, Sterling Hts, MI	\$75.00
Nick & Flora Cocora, Dearborn Hts, MI	\$55.00
Aurel & Veronica Branea, Banning, CA	\$50.00
Constantine Nan, Carrollton, TX	\$50.00
Aurelia Triff, Poland, OH	\$50.00
Florence & Bobby Westerfield, Warren, MI	\$50.00
Veta Buzas, Allen Park, MI	\$30.00
M/M Stephen Maximo, Philadelphia, PA	\$30.00
Van & Bia Michaels, Fairfield, CT	\$30.00
Dorothy Bondar, Warren, MI	\$25.00
Mary Demetraide, Warren, MI	\$25.00
Psa Victoria Moldovan, New Castle, PA	\$25.00
M/M George Oancea, Louisville, OH	\$25.00
Adela Price, New Castle, PA	\$25.00
St Nicholas Ladies Auxiliary, Regina, SK	\$25.00
Doina Dumitrescu, Princeton, NJ	\$15.00
Blaise Christian Hebert, Dearborn Hts, MI	\$10.00
Nathaniel Lazarus Hebert, Dearborn Hts, MI	\$10.00

EPISCOPATE ASSESSMENTS (DUES)

Sts Constantine & Elena, Indianapolis, IN (2009)	\$2,124.00
St John, Shell Valley, MB (2008)	\$450.00

GENERAL DONATIONS

St Mary, Anaheim, CA (Hierarch Travel)	\$860.00
Holy Trinity, Miramar, FL (Hierarch Travel)	\$500.00
Garrison & Sheila Morin, Bunker Hill, WV	\$250.00
(In honor of Marie Ficken's 90 th birthday)	
Maria & Vasile Samartinean, Peoria, AZ	\$100.00
M/M Chris Hoover, Jackson, MI	\$200.00
Helen Bugariu, Grosse Pointe Woods, MI	\$25.00
+Anna Serbu, Plainwell, MI	\$25.00
Maria E Hunciag, Center Line, MI	\$15.00

MEMORIAM

Dan & Deborah Teodorescu, Arcadia, FL	\$500.00
(IMO Georgeta Teodorescu)	
M/M Paul Costea, Dearborn Hts, MI	\$100.00
(IMO Parents & Grandparents)	
Maria Timmons, Mississauga, ON	\$100.00
(IMO Lucija & Ioan Calvarasan)	
David & Cheryl Wilcox, Grass Lake, MI	\$50.00
(IMO Anna Serbu)	

DEPARTMENT OF MISSIONS

M/M Alexa Ungurian, Oakbank, MB	\$50.00
---------------------------------------	---------

CAMP VATRA

Anonymous	\$250.00
-----------------	----------

George & Dorothy Aldea, Royal Oak, MI	\$250.00
M/M Stephen Miroy, Stafford, VA	\$234.00
Dorothy Bondar, Warren, MI	\$100.00
Students of Camp Vatra for Juniors	\$75.15

(Collection for Orphanage in Guatemala)

CAMP VATRA FOR JUNIORS CLOSING BANQUET DONATIONS

Florin Tamas, Park Ridge, IL	\$200.00
Stefan Russu, Kitchener, ON	\$150.00
Sandor Family, Glenview, IL	\$120.00
David & Marie Calimente, Sterling Hts, MI	\$80.00
Anonymous	\$60.00
Puiu Family, Sterling Hts, MI	\$50.00
Horatiu Crisan-Oltean, Sterling Hts, MI	\$50.00
David & Sue Maxim, Shelby Twp, MI	\$50.00
Ed & Maria Waterhouse, Uniontown, OH	\$50.00
Anonymous	\$40.00
Richard Grabowski, Rives Junction, MI	\$30.00
Christina & Scott Hebert, Dearborn Hts, MI	\$30.00
Litra Family, Grand Rapids, MI	\$25.00
Michael & Lillian Kalugar, Madison Hts, MI	\$25.00
Gary & Cindy Danis, Plymouth, MI	\$20.00
Moldovan Family, Farmington Hills, MI	\$20.00
Helen Zablo, North Canton, OH	\$15.00
Flora A Cocora, Dearborn Hts, MI	\$15.00

HRAM DAY BANQUET DONATIONS

Marinela Turc, Willowick, OH	\$200.00
Ioan Florea, Dearborn, MI	\$100.00
Dumitru & Maria Capatina, Dearborn Hts, MI	\$100.00
Oana Oprean, LaGrange, IL	\$100.00
(IMO Gheorghe Iambar)	
Virgil Barbu Family, Brownstown, MI	\$100.00
Ioan Guseila, Uniontown, OH	\$100.00
Vioara Ivascu & Family, Wayne, MI	\$75.00
(IMO Father & Grandmother)	
Vasile Banceu Family, Canton, MI	\$50.00
Gheorghe & Elena Oprean, LaGrange, IL	\$50.00
M/M Traian Lascau, Shelby Twp, MI	\$50.00
V Rev Laurence Lazar & Family, Southfield, MI	\$50.00
Anonymous	\$30.00
Mariana & Maranda Tipa, South Lyon, MI	\$30.00
Ioan Dimian, Glenview, IL	\$30.00
Constantin & Silvia Roman, Westland, MI	\$30.00
Gheorghe Jonascu, Westland, MI	\$30.00
Rodica Iordache, Venice, FL	\$30.00
Richard Grawbowski, Jackson, MI	\$25.00
Anna Jonascu, Westland, MI	\$25.00
Adrian Turc, Willowick, OH	\$25.00
Anonymous	\$20.00
Anonymous	\$20.00
Liliana Bruckner, Rocky River, OH	\$20.00
Electra Floasiu, Cleveland, OH	\$20.00
Maria Mocanu, Rocky River, OH	\$20.00
Veturia Nicula, Livonia, MI	\$20.00
M/M D Polocoseri, Allen Park, MI	\$20.00
Ilie & Maria Vulcu, Dearborn Hts, MI	\$20.00
George Stanulet, Dearborn Hts, MI	\$10.00
Olivia Stanulet, Dearborn, MI	\$10.00
Mike Strugar, Milan, OH	\$10.00
Anonymous	\$5.00
Anonymous	\$5.00
Valeria Floare, Dearborn Hts, MI	\$5.00
John E Lazar, Southfield, MI	\$5.00

CUVÂNT DE SUFLET

Septembrie 2008

Omul Când Iubește se Aseamănă cu Dumnezeu.

Iubiți Frați și Surori în Hristos Domnul,

Dacă cineva se străduiește în această lucrare, ca să aibă iubire față de semenul său, să-l iubească pe semenul său, atunci î se deschide cale spre înțelegere, spre înfăptuire mai înaltă, spre cunoaștere mai multă, și se deschide cale spre împărăția lui Dumnezeu și împărăția lui Dumnezeu este fericire izvorâtă din iubire. Despre Dumnezeu noi știm cu toții din Sfânta Scriptură, că “Dumnezeu este iubire” (I In 4,8 și 16). Și am auzit citindu-se din Sfânta Evanghelie că “Dumnezeu așa de mult a iubit lumea, încât pe Fiul Său l-a dat, ca tot ce crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică” (In 3,16). În aceste cuvinte ni se arată iubirea lui Dumnezeu ca fiind o iubire jertfitoare, o iubire lucrătoare pentru binele omului.

Dacă Dumnezeu este iubire, așa cum ne prezintă aceasta în Sfânta Scriptură, în Epistola I Sobornicească a Sfântului Ioan Evanghistul, înseamnă că lucrul cel mai de căpetenie pe care îl putem dori noi ca să ne asemănam cu Dumnezeu, este IUBIREA. Dar nu iubirea la puterea omenească, pentru că iubirea aceasta la puterea omenească o are însăși firea și fiecare dintre noi iubim, dar nu toți iubim după poruncă. Puterea iubitoare pe care o avem fiecare o întrebuișăm într-un chip oarecare și pentru anumite lucruri. Unii iubesc mărirea, alții iubesc averea, alții să dețină controlul și se consideră grozavi fără respect și supunere față de mai marii lor, alții iubesc oameni, dar nu pe toți oamenii. Sunt oameni care-și iubesc și bine fac-părinții, sunt alții care-și iubesc copiii, și bine fac. Dar nouă ni se cere iubirea cea după poruncă, pentru că aceia este fericitoare. Ce înseamnă iubire după poruncă? Să iubim pe Dumnezeu mai presus de orice și pe aproapele nostru, indiferent cine ar fi acela, că-i bun, că-i rău, că-i prieten sau dușman, să-l iubim cu întreaga noastră capacitate de iubire. Cu puterea noastră iubitoare căt o avem, și să-i iubim ca pe noi însine, cum zice porunca Domnului.

Despre iubirea lui Dumnezeu aflăm că e o iubire jertfitoare, o iubire prin care se urmărește binele. Domnul Hristos a spus: “Fiți desăvârșiți, precum Tatăl vostru cel din ceruri desăvârșit este!” (Mt.5,48) Ce înseamnă să fii desăvârșit? Să fii deplin, să ajungi la deplinătate. Un vas, de pildă de sticlă sau de porțelan, îi deplin dacă nu-i ciobit. Cum s-a ciobit, cum nu mai e deplin. Tot așa e și deplinătatea noastră în ceea ce privește viața noastră creștinească. Dacă e cu lipsuri, nu-i desăvârșită. Și Domnul Hristos zice: “Fiți desăvârșiți (voi, oamenii), ca și cine? Ca și Tatăl vostru” (Mt.5,48). Dacă n-am ajuns nici măcar la desăvârșire omenească, cum putem să năzuim la desăvârșire dumnezeiască? Dar chemarea noastră este să nu ne oprim niciodată din loc, să nu ni se pară că

acum ne putem opri, că am făcut destul. Nu că avem datoria să facem atât bine, să fim atât de înaintați până la măsura dumnezeiască. “Fiți desăvârșiți”. Cuvintele acestea Domnul Hristos le-a spus ca un fel de concluzie, ca o încheiere a îndrumării pe care a dat-o când a spus: “Iubiți pe vrășmași voștri, binecuvântai pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și vă rugați pentru cei ce vă vatămă și vă prigonesc, ca să fiți fiii Tatălui vostru Cel din ceruri. Că Ell trimite soarele peste cei buni și peste cei răi, și ploaia o trimite peste cei drepti și peste cei nedrepti, fără deosebire” (Mt.5,44). Și să știți că este o rugăciune în care spunem lui Dumnezeu: “Care pe cei drepti iubești și pe cei păcătoși îi miluiești”.

Iubiți Frați și Surori,

Asta-i tot. Așa trebuie să facem. Dar nu putem ajunge la aceasta și nici la altele câte sunt bune, dacă nu ne curățim mai întâi de răutatea care e în noi, dacă nu ne slobozim din patimi. În Dumnezeu nu este nici o răutate. Tot așa în om, nu trebuie să fie nici o răutate și dacă este, trebuie să scăpăm de ea, ca să ne asemănam cu Dumnezeu. Altfel nu ne putem asemăna cu Dumnezeu. Și noi trebuie să purtăm în noi chipul Domnului nostru Iisus Hristos, să fim ca Domnul Iisus Hristos. Binențeles, cu ajutorul Domnului Hristos. Dacă nu ne silim pentru aceasta, înseamnă că nu putem avea parte cu Domnul Hristos.

LA IUBIRE SE AJUNGE PRIN RUGĂCIUNE CURATĂ.

Sfântul Maxim Mărturisitorul, în scrierile sale despre dragoste (în Filocalie vol. II, se cuprind 400 de capete ale Sfântului Maxim Mărturisitorul, intitulate “Cele 400 de capete despre dragoste”), spune că dragostea e născută de nepătimire, deci iubirea e născută de nepătimire. Numai acela are iubirea adevărată, care a ajuns la nepătimire, adică la lipsa de răutate. Ai scăpat de răutate, ajungi la iubire; până ai răutate poți avea în suflet iubire, numai că iubirea aceea câtă o ai nu-i asemănătoare cu iubirea lui Dumnezeu, ci iubire la măsurile omenești, la măsurile omului pătimăș.

Tot în aceeași scriere despre dragoste, Sfântul Maxim Mărturisitorul spune că orice virtute, orice faptă bună, pe care o deprimem, ne duce către dragostea desăvârșită, dar la dragostea desăvârșită ne duce mai ales rugăciunea curată.

Dragii mei,

E de mare însemnatate că știm lucru acesta. Ce ne duce anume spre dragoste desăvârșită? Orice faptă bună. Ne duce tot ce se se cuprinde în dragostea creștină adevărată. Poate că ați citit sau ați auzit la biserică ce se spune în capitolul 13 din epistolele către Corinteni sau ați fost mai atenți la Sfântul Maslu, unde se citește

Cont. la pag. 19

CUVÂNT DE SUFLET

Octombrie 2008
Suntem Datori la o Viață Superioară Sfântă.

Iubiți Frați și Surori în Hristos:

În Filocalie întâlnim cuvântul “*bate la porțile Scripturii cu mânile virtușii*”. Cuvântul acesta este un cuvânt care vrea să spună că lucrurile lui Dumnezeu nu le poți înțelege cu gândurile pământului, nici cu mintea cea de pe pământ, ci sunt mai presus de înțelegere, sunt mai presus de minte, mai presus de înțelegere, și trebuie întâmpinate cu o viață superioară, pentru că altfel le coborâm, *nu te înalți tu prin ele, ci le cobori pe ele la lumea aceasta*.

Trebuie să ne gândim că au fost oameni care L-au hulit pe Mântuitorul nostru Iisus Hristos, Cel care a adus cuvântul din cer pe pământ. De ce? Pentru că n-aveau mintea luminată de o trăire înaltă prin care să poată întâmpina cuvintele, Cuvântul lui Dumnezeu.

Iubiți Frați Creștini,

Când pomenim sfințenia, când pomenim pe cei sfinți și sfințenia, avem datoria să ne gândim și să avem noi în sine idealul de a fi sfinți, de a ne sfinți. Așa de puțin se gândesc oamenii că trebuie să fie sfinți! De ce? Pentru că, de obicei, noi ducem o viață care nu ne apropie de sfinți, suntem păcătoși și știm că suntem păcătoși și de aceea nu ne putem gândi că păcătoși fiind, am putea să fim și sfinți. și oare păcătoșii pot să fie sfinți? Da, iubiți credincioși, dar când nu mai sunt păcătoși, când au trecut de faza aceea în care păcatul stăpânește în inimile lor, numai atunci pot să fie sfinți. Domnul nostru Iisus Hristos a întemeiat o Biserică sfântă și a rânduit în Sfânta Biserică Sfintele Taine. De ce?

Pentru sfințirea credincioșilor, nu ca să rămână credincioșii fără sfințire, ci să devină sfinți, să fie sfinții de Dumnezeu. În Biserică întemeiată de Domnul nostru Iisus Hristos pentru sfințirea credincioșilor, noi mărturisim în Crez: “*CredS Ș intru una sfântă, sobornicească și apostolească Biserică*”. Cum e Biserică? Sfântă! Cum trebuie să fie credincioșii? Sfinți!

Prin ce ne ajutăm noi să fim sfinți? Prin slujbele dumnezeiești, prin rânduielile Bisericii, prin sfintele Taine, prin Sfânta Cuminecătură, prin Trupul și Sângerele Mântuitorului nostru Iisus Hristos pe care-L primim ca să fim sfinți (“*spre iertarea păcatelor și spre viața de veci*”, zicem noi când primim Trupul și Sângerele Mântuitorului). La Sfânta Liturghie, preotul se roagă pentru cei ce se împărtășesc ca să le fie Sfânta împărtășanie “*spre trezirea sufletului, spre iertarea păcatelor, spre împărtășirea cu Sfântul Duh, spre plinirea împărtășiei cerurilor, spre îndrăzneala cea către Tine*”, iar nu “*spre judecată sau spre osândă*”. Ce alceva mai lucrează Sfânta împărtășanie, Sfânta Euharistie? Ce lucrează Trupul și Sângerele Mântuitorului nostru Iisus Hristos în viața credincioșilor?

Trebuie să lucreze o viață superioară, o viață sfântă. După ce ne împărtășim cu dumnezeieștile Taine zicem: “*Să se umple gurile noastre de lauda ta Doamne, ca să lăudăm mărire Ta, că ne-ai învrednicit pe noi a ne împărtășii cu Sfintele, cele fără de moarte, cu preacinstitele și de viață făcătoarele Tale Taine - și cerem ceva de la Dumnezeu - întărește-ne pe noi întru sfințenia Ta; toată ziua să ne învățăm dreptatea Ta*”.

Sfintele Sfinților, care sunt Sfintele taine, Trupul și Sângerele Domnului nostru Iisus Hristos, ni se dau ca să ne întărim în sfințenie – *întărește-ne pe noi întru sfințenia Ta*”. și atunci pot să fie păcătoșii sfinți? Da, pot, sunt când nu mai sunt păcătoși, când li s-au iertat păcatele, când nu mai fac păcate.

Iubiți credincioși,

Poate cineva să nu mai facă păcate? Poate ajunge în starea aceea să nu mai facă păcate? Ne spune Sfântul Evanghelist Ioan că poate; cel născut din Dumnezeu nu mai păcătuiește (I In.3). Când ești alcătuit după Dumnezeu, din darul lui Dumnezeu, din puterea lui Dumnezeu, nu mai păcătuiești. Ar putea să zică cineva: “*Bine, dar noi știm că păcătuim în toată clipa*”. Că așa spun unii, todeauna păcătuim, în tot minutul păcătuim, în toată clipa păcătuim. Nu-i adevărat, iubiți credincioși! Nu păcătuim în toată clipa, nu păcătuim în tot minutul, nu păcătuim nici măcar în orice oră, ci păcătuim numai atunci când, cu deplină voință și știință, facem ceva împotriva lui Dumnezeu. Când știm că Dumnezeu a spus “*Să nu furi*” și noi furăm.. Dacă se - întâmplă așa ceva atunci păcătuiești, dar nu furi în toată clipa. Când știi că Dumnezeu a spus să nu urăști, și tu urăști, și atunci păcătuiești pentru că cu deplină voință și știință urăști pe cineva, urăști chipul lui Dumnezeu, făpturile lui Dumnezeu. Când știi că Dumnezeu a spus să-l iubești pe aproapele tău și tu nu te silești să-l iubești, da atunci păcătuiești. Însă nu toate greșelile- negative ale noastre - sunt păcate - când faci un lucru pe care nu vrei să-l faci, care nu te caracterizează, care e de-o clipă, care e de-un moment, acela nu-i păcat. De pildă, ai o pornire, așa de moment împotriva cuiva, care nu te ține decât o clipă, nu poți să zici că acela-i păcat, că nu este păcat. Este o greșală, este o insuficiență, este o neputință, este ceva care într-adevăr nu se potrivește cu viața sfinților, dar care totuși nu este păcat. Și atunci, iubiți credincioși, pot păcătoșii să fie sfinți? Sfântul Ioan Scărular a spus cuvânt hotărât; “*Să îndrăznească pătimășii, pentru că și cei nepătimăși din pătimășii s-au făcut nepătimăși*”. Cum? Cu darul lui Dumnezeu, cu voia lui Dumnezeu, silindu-se și ei.

Apoi știm că Dumnezeu ne-a dat și o taină a iertării păcatelor, ca să nu mai avem nici păcatele pe care le-am făcut, să nu le mai purtăm în noi, să fie sterse. E

vorba de Sfânta Spovedanie pe care mulți o iau ușor, pe care mulți o fac fără să-și de-a seama ce fac. Dar o spovedanie adevărată trebuie să fie răscruce în viața omului. Bineînțeles că sunt și oameni care înr-o spovedanie adevărată nu mai au ce să schimbe. De ce? Pentru că un om shimbă spre bine, nu mai are ce să schimbe în viața lui, poate doar să adauge ceva, să mai adauge o îmbunătățire, o cerință pentru îmbunătățire, dar acela e pus pe cale bună și la acela nu mai are cum să fie spovedania o răscruce în viață, ci este o treaptă de înaintare în binele în care el deja este pornit. Aceasta este calea sfintilor, aceasta este calea sfînteniei.

Iubiți credincioși,

Când auziți lucrurile acestea, ați putea să vă întrebați, este firesc să vă întrebați: "Bine, atunci de ce nu suntem noi preocupați de sfîntenie, de sfîntirea noastră? De ce nu dorim noi să fim sfinti?"

Pentru că prea puțin se pune accent pe sfîntirea omului, deși toată lucrarea Bisericii este spre sfîntirea credinciosilor! Ar trebui să fim preocupați să fim sfinti. Bineînțeles asta înseamnă să nu mai fim păcătoși.

Iubiți credincioși,

Păcatul și viața sfântă nu au nici o legătură. Într-o viață sfântă e înlăturat păcatul. Îmi place să spun de Sfântul Moise, cel ce din tâlhar a fost găsit de părintele Casian și părintele Gherman ca cel mai îscusit dintre părinții din pustia ascetică. Deci, un sfânt care întâi a fost tâlhar și apoi a ajuns sfânt. Se poate așa ceva? Se poate! Când nu mai ești tâlhar. Poți să năzuiești la sfîntenie chiar dacă ai fost cândva tâlhar. Dacă ai fost o femeie păcătoasă, după aceia te-ai lăsat de păcate, poți să nădăjduiești la mila lui Dumnezeu să ajungi ca Sfânta Fotini, samarineanca de la fântâna lui Iacob sau ca Maria Egipteanca care a trăit în multe feluri de păcate și după aceea a dus o viață mai presus de viața multor sfinti. Se poate așa ceva.

CONDIȚIILE SFÎNTENIEI.

Dragii mei,

E cineva în Sf. Evanghelie care să poată fi luat drept model de sfîntenie în condițiile noastre? Eu vă prezint doar pe unul care mi-e drag, îl am la inimă. Știi pe cine? Sutașul din Capernaum. Mi-e așa de drag omul acesta și îl recomand cu toate puterile, pentru că așa ceva, cum a făcut sutașul, poate face orice om.

Toți sfintii au avut virtuțile sutașului; în orice fel ar fi trăit un sfânt (în pustie, sau în societate, sau în mănăstire, sau în familie), el a avut virtuțile sutașului, care sunt patru și anume: *credința, nădejdea, iubirea, și smerenia*.

Fără acestea nu este nici sfîntenie, nici posibilitatea de sfîntenie. Vrei să fii între sfinti? Să fii ca sutașul din Capernaum. Să ai o credință înțemeiată, să ai nădejde înțemeiată pe credință, să ai iubire cuprinzătoare, iubire față de Dumnezeu și față de aproapele, să ai smerenie și atunci vei fi între cei ce vor sta la masă în împărăția lui Dumnezeu, cu Avraam, cu Isac și cu Iacob.

Să ne ajute bunul Dumnezeu să dorim să fim sfinti, să părăsim păcatul, să folosim mijloacele sfintirii, Sfintele taine, Sfintele Slujbe, Sfânta Biserică. Să ne ajute bunul Dumnezeu, prin rugăciunile Maicii Domnului și ale tuturor sfintilor să ne întărim în virtuțile sutașului din Capernaum într-o credință mărturisitoare de Dumnezeu, într-o credință care să ne ridice mai presus de lumea aceasta; într-o nădejde care să ne facă o legătură cu cele ce încă nu le vedem, dar în care credem; într-o iubire fericitoare și toate acestea să ne ajute Dumnezeu să le-nvelim în smerenie și vom fi atunci pe calea sfintilor și vom putea zice cu adevărat către Dumnezeu; "întărește-ne pe noi întru sfîntenia Ta, toată ziua să ne învățăm dreptatea Ta". Aleluia, Aleluia, Aleluia.

Dumnezeu să ne ajute la toți.

+ Irineu Episcop Vicar.

Cuvânt de Suflet

— Septembrie 2008 —

Cont. de la pag. 17

acest text, unde se spune: "De aș vorbi în limbile omenești și îngerești, iar dragoste nu am...". Apoi, însără semnele iubirii adevărate: "Dragostea îndelung rabdă, dragostea e plină de bunătate, nu știe de pizmă, nu se laudă, nu se trufește, nu se poartă cu necuvînță, nu se aprinde de mânie, nu pune la socoteală răul, nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr. Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le rabdă. Dragostea nu cade niciodată".

Iubiți credincioși,

Dacă vrem noi să avem iubirea cea desăvârșită trebuie să le căutăm pe acestea: bunătatea, răbdarea, nepizmuirea; să fim îngăduitori, să fim înțelegători, să nu punem la socoteală răul, să nu răscolum retele. Dacă facem așa, avem deschisă calea către dragoste.

Tot Sfântul Maxim Mărturisitorul zice: că orice virtute duce la iubire, dar mai ales la iubire ne duce rugăciunea curată, care e rugăciunea omului nepătimăș. Cum poți ajunge la rugăciunea curată, dacă ai minte spurcată? Tu vezi că în mintea ta ai tot felul de spurciuni și cum vrei să jungi la rugăciunea curată? Numai dacă scapi de mintea cea spurcată. Când ai înaintat, atunci ai ajuns la rugaciunea curată. Deocamdată ne rugăm cu rugăciunea pe care o putem să o facem și la rugăciunea curată ajungând, ajungem și la nepătimire și la iubire curată și adevărată.

Să ne ajute Bunul Dumnezeu să învățăm de la Cuviosul Pimen să ne cercetăm pe noi însine și să scoatem din sufletul nostru toată răutatea, ca să ni se deschidă calea către lucruri mai bune, să ne silim întru rugăciune, să ne ajute Dumnezeu prin rugăciunea Maicii preacurate să ajungem la rugăciunea tot mai înaltă, până la rugăciunea curată, să fim slujitori ai lui Dumnezeu, robi a lui Dumnezeu. Să fim silitori pentru cunoașterea lui Dumnezeu, adică să devenim mai buni,

Cont. la pag. 24

PRAZNICUL ADORMIRII MAICII DOMNULUI, SĂRBĂTORIT LA PAROHIA SF. MARIA DIN ANAHEIM, CALIFORNIA.

În ultimii trei ani, la invitația P.C. Părinte Cornel Avramescu și a comunității românești din zona Californiei, Prea Sfîntul Părinte Episcop Irineu, a participat la Hramul acestei parohii închinat Adormirii Maicii Domnului. Își însoțit de Ierodiaconul Sebastian Dumitrașcu, în dimineața zilei de 14 august au luat zborul spre California. Odată ajunși, seara la ora 7 p.m., s-a săvârșit Vecernia Mare urmată de slujba Privegheriei în cadrul careia s-a cântat Prohodul Maicii Domnului, de către mulțimea de credincioși adunați cu această ocazie. La vremea rânduită s-a ocolit biserică de trei ori și s-a cântat duios: “Întru naștere fecioria ai păzit. Întru adormire lumea nu ai părăsit, de Dumnezeu Născătoare. Muta-tu-te-ai la viață fiind Maica vieții și cu rugăciunile tale izbăvești din moarte sufletele noastre”. Fără să exagerăm, biserică din Anaheim, aşa cum spunea PS Irineu în cuvântul său, este un loc al rugăciunii, găsești acolo oameni cuminți, evalvioși, cu respect față de cele sfinte, angajați mai bine spus, la o viață spirituală de care lumea duce lipsă în vremurile noastre. Si în realizarea acestui lucru un mare merit cred că îl are Părintele Cornel, ajutat binențeles de inimoasa și jertfitoarea Doamnă Preoteasă Eugenia Avramescu.

În dimineața zilei de 15 August la Sfânta Liturghie arhierească la care au participat foarte mulți credincioși, Prea Sfîntul a ținut cuvânt de învățătură legat de praznicul Adormirii, iar seara a avut loc Taina Sfântului Maslu după care din nou, PS Irineu a ținut cuvânt de învățătură. Pentru că Sămbătă 16 august, credincioșii noștri sunt mai liberi și pot participa la slujbele bisericii, a avut loc Sfânta Liturghie arhierească unde au participat următorii preoți: P.Cuv. Arhimandrit Nicodim Bibară, P.C. Părinte Cătălin Mitescu, P.C. Părinte Iustin Capșa, P.C. Părinte Ramon de la Biserica Rusească din San Diego, P.C. Părinte Paroh Cornel Avramescu, și

Ierodiaconul Sebastian. Să nu uităm că în această zi, Biserica noastră Română cinstește pe Sfinții Martiri Brâncoveni, iar în cuvântul său, PS Irineu a prezentat atât de mișcător viața și martirul acestor Sfinți Brâncoveni ai neamului Românesc, pe care îi are în mare evlavie, mai ales că timp de 20 de ani a trăit la Mănăstirea Brâncoveanu de la Sâmbătă de Sus, ctitorită de Voievodul Constantin Brâncoveanu în anul 1696. După slujbă a urmat o agapă creștină în curtea bisericii la umbra viței de vie, unde au participat toți cei prezenți.

Duminică 17 August s-a săvârșit Sfânta Liturghie arhierească, în cadrul căreia PS Irineu în cuvântul său, a mulțumit în primul rând lui Dumnezeu, și apoi gazdelor, pentru cele câteva zile petrecute împreună, îndemnând pe toți să-și iubească biserică și credința noastră ortodoxă măntuitoare, aducând cu această ocazie, laudă și mulțumire corului bisericii care au împodobit în toate aceste zile, slujbele bisericii. Ne vom întoarce cu multă bucurie la Anaheim, pentru că acolo se simte prezent Duhul lui Dumnezeu, prin slujbele, rugăciunile și cântarea frumoasă din biserică.

Dumnezeu să binecuvinteze toată jertfa și osteneala Părintelui Cornel și a Doamnei Preotese Eugenia, a Consiliului Parohial și a tuturor celor care, cu credință și cu dragoste de Dumnezeu, trec pragul acestei frumoase biserici românești din Anaheim, California.

Slavă și mulțumire lui Dumnezeu pentru toate!

Ierodiacon Sebastian Dumitrașcu

COMISIA MIXTĂ DE DIALOG S-A ÎNTÂLNIT DUPĂ CONGRES PENTRU A CONTINUA DISCUȚIILE DESPRE UNITATE

Comisia Mixtă de dialog a Episcopiei Ortodoxe Române din America și a Arhiepiscopiei Ortodoxe Române în cele două Americi s-a întinut marți 12 august 2008, la Catedrala Sfântul Gheorghe din Southfield, Michigan.

Cu binecuvântarea Ierarhilor și potrivit îndrumărilor Congreselor eparhiale respective, Comisia s-a întinut să continue elaborarea Propunerii de a stabili o Mitropolie Ortodoxă Română în America de Nord. S-au discutat următoarele trei subiecte importante:

(1) deliberările și deciziile Congreselor celor două eparhii;

(2) reacții față de unele afirmații publice făcute imediat după Congrese; și

(3) perfectarea textului Propunerii.

Potrivit îndrumărilor Congreselor, Comisia a precizat câteva puncte în textul Propunerii. Împreună cu concluziile unor comisii de lucru numite de Ierarhii noștri, acest document va forma baza continuării discuțiilor la nivelul practic al unității.

Membrii Comisiei au remarcat faptul că cele două Congrese au făcut un pas istoric prin aprobarea Propunerii ca bază pentru continuarea dialogului. Comisia regretă comunicările pripite făcute de către diverse oficialități și de către presă, imediat după Congrese. Considerăm că acestea au reprezentat în mod eronat deciziile Congreselor noastre ca și cum acestea ar fi fost hotărârile finale cu privire la unitate. Ambele părți recunosc că drumul de străbatut va fi încă greu până la rezolvarea aspectelor, atât din trecut cât și din prezent, referitoare

la această unitate. Membrii Comisiei insistă că atât procesul debzaterilor cât și cel al unirii eventuale intră numai în competența celor două eparhii ale noastre. Speculațiile recente pe această temă, precum și comentariile publice făcute de anumite persoane din afara eparhialor noastre nu au făcut decât să complice lucrarea delicată a acestui dialog, amenințându-i în ultimă instanță succesul. Membrii Comisiei îndeamnă ca în decursul acestui dialog să se demonstreze răbdare și prudență.

În cele din urmă, membrii Comisiei ar dori să sublinieze că vindecarea diviziunii comunității Românești despărțite de atâtea decenii trebuie înțeleasă ca făcând parte din țelul mai mare al unității Ortodoxe din America de Nord. La prima noastră întâlnire din 1993 Comisia a afirmat: "Recunoaștem faptul că reconcilierea și normalizarea relațiilor dintre cele două eparhii ale noastre fac parte din efortul mai amplu de împreunare a diferitelor jurisdicții Ortodoxe în lucrarea importantă către o Biserică Ortodoxă unită administrativ pe continentul American." Aceasta este contextul mai larg în care eforturile Comisiei se cer a fi înțelese.

După discuțiile de rigoare cu fiecare dintre Ierarhii noștri, Comisia se va întâlni din nou.

Pr. Nicholas Apostola

Pr. Ioan Ioniță

Pr. Ion Gherman

Pr. George Chișcă

Pr. George Săndulescu

Pr. Laurence Lazar

Pr. Romey Rosco

Pr. Remus Gramă

Pr. Cătălin Mitescu

Pr. Ian Pac-Urar

Southfield, Michigan

12 august 2008

NAȘTEREA MAICII DOMNULUI

"Omule, i-au spus beduinii,
drumul acesta duce spre Marea Morții!"
"știu, răspunse Ioachim ștergându-și o lacrimă,
"știu" - atât mi-a mai rămas,
să știu că a murit iarba,
că au murit toate umbrele de pe oase,
știu că nici un inger n'a trecut pe aici,
deși l-am chemat în fiecare noapte
din scai în scai până la poarta de foc;
știu că acest cer n'a zămislit nici un nor,
cândva și eu ca Iordanul
voi fi sorbit de gura Mării Morții.
știu, atât mi-a mai rămas...
Mă voi întoarce (i-am promis lui Ana)
când răsări-va vremea
ca pe toiagul bătrânetii mele
să înflorească
din os de lemn un cântec de migdal.

Iar Ana

Într'o peșteră se'nchise
ca greierul în cuibul gol al lunii.
"Dacă există Marea Morții
de ce n'ar exista și una a Vieții?
Chiar piatra cât de piatră este
din când în când, lovită de luceafăr,
sloboade apa vieții."

Se zice că ingerul

într'o noapte a venit și răsturnând piatra
grăi lui Ana
că plină-i cofa vremii de întors
acasă'n Nazaret, în Galileea.

...Ioachim
îngenunchie din nou lângă leagăn.

Cont. la pag. 24

EDUCAREA CREȘTINĂ A FAMILIEI

- Septembrie - Sfântul Ierarh și Martir Antim Ivireanul 27 Septembrie

Sfântul ierarh martir Antim Ivireanul s'a născut în jurul anului 1650 în Georgia (Iviria) din părinți creștini, Ioan și Maria, primind la botez numele de Andrei. Părinții i-au dat o educație religioasă care avea să-l ajute spiritual să treacă cu bine prin anii grei ai tinereții când a fost rob la turci. A învățat cu ușurință mai multe limbi străine. După ce s'a eliberat de la turci a stat pe lângă patriarhia din Constantinopol. Impresionat de cunoștințele lui Antim Ivireanul, de repeziciunea cu care putea învăța lucruri noi și dându-și seama de potențialul acestuia, Constantin Brâncoveanu îl aduce în București în anul 1690. Ajutat de ieromonahul Macarie și mitropolitul Teodosie a învățat foarte bine limba română și slavonă ceea ce avea să-l ajute la tipărirea de cărți în aceste limbi. A învățat meșteșugul tipăritului la tipografia din București. În 1691 tipărește în limba greacă "capitole îndemnătoare" de Vasile Mace-doneanu, iar în 1692 tipărește "Slujba Sf. Paraschiva și a Sf. Grigore Decapolitul" tot în limba greacă. În 1694, din porunca lui Constantin Brâncoveanu tipărește în limba română o frumoasă "Psalтир" care a fost împărțită gratuit la oameni. În 1694 este numit egumen al mănăstirii Snagov unde a înființat o nouă tipografie care tipărea cărți în limbile română, slavonă și greacă. În 1705 devine episcop al Râmnicului. Mitropolitul Tării Românești, Teodosie moare în ianuarie 1708, dar înainte de a mori propune ca urmaș al său pe Antim Ivireanul. Dacă o viață creștină deosebită, pentru bunătatea sa și pentru calitățile lui intelectuale a fost iubit de domnitor și de popor. De aceea, Constantin Brâncoveanu împreună cu ierarhii și boierii, au hotărât în unanimitate să aleagă mitropolit pe Antim Ivireanul.

Antim Ivireanul "...este întâiul mitropolit care înțelegând însemnatatea predicii în biserică, în zilele de praznice și sărbători mari, după săvârsirea Sf. Liturghii, rostea cuvânt de învățătură către credincioșii adunați la slujbă. Vestitele lui 'Didahii' adică 'Învățături' sunt prețuite pâna în ziua de azi" (Istoria Bisericii Române, Manual pentru Institutele teologice, Vol.II, 1958). Tot din aceeași sursă aflăm că Antim Ivireanul "Nu și-a crutat nici timpul, nici vârsta, nici viața chiar, ci a lucrat cu mai multă râvnă la tipărirea cărților, încurajând, îndemnând și muncind chiar el însuși în tipografie, pentru îndestularea bisericilor cu cărți de slujbă. Cinci tipografii lucrau necontenit în țară și multe cărți se împărteau în dar bisericilor și mănăstirilor. Din când în când rodul muncii lui Antim mergea, prin dărnicia lui Brâncoveanu și la creștinii ortodocși de peste hotare, până departe în răsărit, la arabi și la georgieni". Antim Ivireanul a înființat școli gratuite pentru copiii săraci.

Pe 15 August 1714, Domnitorul Constantin

Brâncoveanu a acceptat să moară ca martir, refuzând să renunțe la creștinism. Împreună cu el au fost chinuiți și uciși cei 4 feciori ai lui: Constantin, Șerban, Radu și Matei și sfetnicul său Ianache. În 1716 turcii numesc ca domnitor pe omul lor, Constantin Mavrocordat. Aceasta hotărâște să-l distrugă pe Antim Ivireanul. Aranjează ca Antim Ivireanul să fie atacat de turci și să fie pus în temință tot sub paza turcilor. Pentru ca umilirea să fie mai mare a făcut ca Antim Ivireanul să fie caterisit pe motiv că ar fi "criminal și vrăjitor" apoi a poruncit să fie dus în exil. Pentru a nu provoca poporul, care îl iubea pe Antim Ivireanul, turcii l-au luat pe acesta noaptea, pe ascuns și l-au scos din oraș, apoi, l-au ucis pe drum tăindu-i capul și l-au aruncat în râul Tunghia care se varsă în râul Marița din sudul Dunării.

Sfântul ierarh Antim Ivireanul se sărbătorește pe 27 Septembrie în fiecare an.

Întrebări pentru părinți:

- Educarea creștină pe care a primit-o Antim Ivireanul în timpul copilariei l-a ajutat să treacă prin anii grei ai robiei fără să-și piardă sufletul, ba mai mult, când a avut ocazia, prin munca lui de ierarh și prin răspândirea în scris a învățăturii creștine, a ajutat pe mulți alii să-și salveze sufletele. Ne facem noi datoria de părinți creștini în a insufla copiilor noștri dorința de a fi și a rămâne buni creștini? Nu cumva, fiind prea stresați de orele lungi de muncă, de treburile zilnice și de drumurile lungi, de chitanțele ("billurile") ce se cer pătite, de activitățile școlare și extrașcolare ale copiilor noștri, uităm partea cea mai importantă din viața noastră și anume uităm să ne rugăm și uităm să-i învățăm pe copiii noștri să se roage? Nu cumva, nu numai că nu-i învățăm pe copiii noștri religie, dar nici nouă, părinților nu prea ne pasă de credință? Nu cumva ne socotim prea deștepți sau prea păcătoși pentru a crede în Dumnezeu? Dacă ne considerăm prea deștepți pentru a crede în Dumnezeu, e bine să ne amintim de Alex Carrel, doctorul care a luat premiul Nobel și care nu credea în minuni, dar cercetând el însuși, în numele științei, a devenit un puternic apărător al religiei. Discutam zilele trecute cu un Tânăr doctor imunolog și îmi spunea că, cu cât învață mai mult despre trupul uman cu atât mai mult crede în Dumnezeu. Dacă ne considerăm prea păcătoși să ne întoarcem la Dumnezeu, să ne amintim de tâlharul de pe cruce.

- Nu cumva ne este frică să devenim buni creștini pentru că, atunci când credem în Dumnezeu trebuie să renunțăm la anumite vicii sau păcate? Dumnezeu există indiferent de ceea ce credem noi. E greu să

Cont. la pag. 24

EDUCAREA CREȘTINĂ A FAMILIEI

- Octombrie - Cuviosul Ilarion cel Mare 21 Octombrie

Cuviosul Ilarion cel Mare s-a născut în Palestina, lângă cetatea Gaza, în satul Tavata. Părinții, elini, l-au trimis la studii în Alexandria unde, cunoscând creștinismul să a botezat. Apoi, voind să învețe mai mult despre trăirea creștină, s'a dus la Sfântul Antonie cel Mare cunoscând viața de post și rugăciune intensă. Tulburat de mulțimea pelerinilor care veneau la sfântul Antonie, Cuviosul Ilarion s-a gândit să se retragă în pustie și s-a întors în Palestina. Între timp, părinții lui muriseră deci el și-a împărțit avereia la săraci și la rude apoi a plecat în pustie. Trăia în post și rugăciune luptându-se cu tentatiile și ispitele diavolului. Acolo "...cuviosul și-a făcut o chilișcă mică în formă de mormânt, încât abia îl încăpea trupul în ea și acolo viețuia nevoindu-se asupra nevăzutelor duhuri" (Viețile Sfinților pe Octombrie).

Cu timpul s-a dus vesta despre acest cuvios și oamenii necăjiți au început să vină la dânsul pentru a-i cere ajutorul. Astfel, prin rugăciunile Cuviosului Ilarion, o femeie a fost dezlegată de nerodire, 3 frați tineri au fost vindecați de o boala gravă, o femeie oarbă și-a recăștigat vederea, demonii au fost scoși din 2 demonizați.

După mulți ani, cuviosul Ilarion a plecat și de aici, apoi, călătorind mult și ajuns din nou în locul unde trăise Sfântul Antonie cel Mare. Sfântul Antonie cel Mare trecuse la cele veșnice și timp de 3 ani după moartea sa a fost o secetă grea. Aflându-se de venirea Cuviosului Ilarion, oamenii s-au strâns la el și l-au rugat să se roage la Dumnezeu pentru ploaie. Cuviosul Ilarion, făcându-i-se milă de oameni, s-a rugat și Dumnezeu a dat ploaie destulă. Mulțime de oameni veneau la Cuviosul Ilarion iar după un timp, acesta, doritor de rugăciune în singurătate a plecat și de aici.

Călătorind mult, Cuviosul Ilarion a ajuns în Sicilia unde a făcut multe minuni, apoi a plecat în Dalmatia. Aici, lângă cetatea Epidavra au venit oamenii să-l roage să-i scape de o fiară care mâncă animale și oameni. Cuviosul Ilarion a cerut să se facă un foc imens, apoi, după ce s-a rugat la Dumnezeu a chemat fiara. Iar fiara, venind, singură a intrat în foc și a murit. Puțin după aceasta a fost un cutremur mare care a făcut ca nivelul mării să crească mult prea mult, amenințând să inunde cetatea. Oamenii iarași au alergat la Cuviosul Ilarion pentru ajutor. La rugăciunile Cuviosului Ilarion nivelul apei s-a oprit de a mai crește apoi, treptat, apa a început să se retragă la limitele ei obișnuite. Iar Cuviosul Ilarion, pentru a evita laudele oamenilor a plecat și din locul acesta, mergând într-un loc pustiu din Cipru lângă cetatea Pafos.

Cuviosul Ilarion a trecut la Domnul când avea 80 de ani și a știut dinainte când va fi aceasta și "apropiindu-i-se sfârșitul, Sfântul Ilarion grăia cu minte limpede:

'Ieși, suflete al meu, ce te temi? Ieși, ce te tulburi? Optzeci de ani ai slujit lui Hristos și te temi de moarte?' Cu aceste cuvinte și-a dat duhul său lui Dumnezeu" (Viețile Sfinților pe Octombrie). La 10 luni după înmormântare când s-a desfăcut mormântul, trupul Cuviosului "arăta ca și cum murise de curând, cu față luminoasă și bine mirosoioare." (Viețile Sfinților pe Octombrie.) Trupul Cuviosului a fost dus în Palestina, făcându-se multe minuni atât la locul unde a murit cât și la locul unde se păstrează moaștele lui.

Cuviosul Ilarion se sărbătorește pe 21 Octombrie în fiecare an.

Întrebări pentru părinți:

- Cuviosul Ilarion cel Mare nu s-a mulțumit să cunoască creștinismul doar în teorie ci a vrut să învețe și practicarea credinței. Cât de mult știu (sau nu știu) copiii noștri despre creștinism? Oare viața pe care o trăim noi și membrii familiei noastre este în totalitate o viață de buni creștini? Uneori, mă îndoiesc. Să ne întrebăm: câte cărți religioase am citit în ultimul an? Când am citit ultima dată din Biblie? Ce am făcut pentru a ne îmbunătați cunoștințele noastre teoretice referitoare la ortodoxie? Apoi să ne întrebăm mai departe: dacă am citit cărți care ne sfătuiau cum să devenim mai buni creștini, am încercat să punem în practică măcar o parte din cele citite? Multe cărți scrise de oameni cu har ne măngâie sufletul și ne bucură, dar după ce le-am terminat de citit am închis cărțile, ne-am schimbat și noi un pic, am devenit și noi mai buni sau am închis cărțile și am uitat de ele?
- Noi, poate mai mergem câteodată la biserică, dar pe copiii noștri cât de des putem să îl ducem? Da, știu, când erau mici îl luam în brațe și îl duceam, dar cu cât cresc mai mult cu atâta e mai greu să îl ducem la biserică. Nu e ușor nici pentru adolescenți, au de luptat cu atâtea tentații plus influența societății din ziua de azi care face tot posibilul să-i debusoleze. Dar noi suntem siguri că am făcut și facem tot ce putem pentru a le salva sufletele? Dar oare nu sunt o mulțime de lucruri pe care știm că ar trebui să le facem pentru a deveni mai buni și totuși nu le facem din lipsă de timp, din comoditate, din nepăsare, din zgârcenie, din egoism sau din delăsare: "lasă, asta o fac altădată". Nu deznădăjduiți, toți suntem la fel, toții greșim dar să ne rugăm la Dumnezeu să ne întăreasă în dorința de a deveni mai buni și să ne ajute pe drumul de a deveni mai buni, noi și familiile noastre. Să-i ajute pe acest drum și pe prietenii noștri și pe dușmanii noștri și pe vecinii noștri și omenirea întreagă.

Cont. la pag. 24

Educarea Creștină a Familiei

— Octombrie —

Cont. de la pag. 23

- Cuviosul Ilarion era atât de iubit de către Dumnezeu încât a primit chiar și darul de a face minuni. Și totuși, când a venit vremea trecerii în lumea cealaltă sufletul său se temea. Dacă sufletul dânsului se temea atâtă, oare cât de mult se vor teme sufletele noastre? Nu spun aceasta pentru a ne speria. O spun pentru a gândi un pic mai mult. Unii din noi ne-am făcut o asigurare pe viață pentru ca, dacă murim, copiii să nu rămână chiar pe drumuri. Aproape toți ne-am făcut un testament. Unii am făcut un pas în plus și ne-am cumpărat un loc de veci și chiar am pus o cruce pentru a ușura puțin din grijile celor ce se vor ocupa de înmormântarea noastră. Cunosc o femeie care și-a pregătit singură rochia cu care va fi înmormântată, pantofii, pălăria. Foarte mulți s-au ocupat cu mult înainte de moarte de rezolvarea problemelor materiale. Dar cum stăm cu partea spirituală? Ne-am ocupat noi, din timp, de partea spirituală a ființei noastre? Putem noi să spunem: dacă acum am un accident și mor, sunt pregătit? Un Tânăr de 21 de ani îmi povestea că fiind în vizită la un coleg, acesta, la un moment dat a spus: "Dacă aș muri acum și aș ajunge în rai ar fi O.K. "L-a auzit mama lui și a intervenit: "Da, dar mi-ai lipsi atâtă de mult! " "Dar dacă și tu vei fi acolo?" i-a răspuns băiatul. Acest dialog mi-a dat mult de gândit.

Să ne rugăm Cuviosului Ilarion să se roage la Dumnezeu pentru salvarea sufletelor noastre, ale celor din familiile noastre și ale tuturor drept credincioșilor.

Maica Preoteasă

Educarea Creștină a Familiei

— Septembrie —

Cont. de la pag. 22

renunțăm la păcatele cu care deja ne-am obisnuit, dar dacă ne iubim cu adeverat copiii, nu avem datoria să renunțăm la patimile noastre? Și cine ne asigură că dacă noi stăruim în anumite păcate nu transmitem aceste păcate copiilor noștri care le vor transmite mai departe la copiii și la copiii copiilor lor?. Cum să le cerem copiilor noștri să fie buni, dacă noi nu încercăm să fim buni?

- Dar, oare, nu cumva noi suntem indiferenți în credință? "Lasă că se roagă nevasta și soacra pentru mine, ce să-mi mai bat și eu capul?" Dacă noi suntem indiferenți, alții nu sunt și să nu ne mirăm dacă fiți /fiicele noastre pleacă la alte "credințe", poate chiar la cei care fumează marihuana sau la sataniști. Ne-am întrebăt dacă necredința sau slaba credință a copiilor noștri nu cumva se datorează necredinței sau slabiei noastre credințe? Ne-am uitat noi, cinsti vorbind, în sufletele noastre? E adeverat, putem spune "cred, Doamne, ajută necredinței mele!" Dar ne rugăm la Dumnezeu să ne sporească credința?

Ne aflăm pe pământ și suntem oameni, toți suntem tentați, toti suntem încercați. Să-L rugăm pe Dumnezeu

să ne ajute să fim noi buni creștini pentru a-i putea ajuta pe copiii noștri să devină și ei buni creștini. Noi trebuie să le punem baza, un început sănătos și puternic, pentru că cine știe prin câte o să treacă și ei în viața lor? Noi nu o să fim lângă ei tot timpul și dacă nu -L au pe Dumnezeu, ce vor avea? Credința în Dumnezeu e singura avere pe care le-o putem lăsa și pe care pot să o ia cu ei în orice colț de lume.

Maica Preoteasă

Cuvânt de Suflet

— Septembrie 2008 —

Cont. de la pag. 17

mai iertători, și-n felul acesta să ni se deschidă calea spre fericire. Să ne ajute Bunul Dumnezeu la aceasta, ca să se preamărească numele lui Dumnezeu între noi, dar mai ales să ne ajute Bunul Dumnezeu să nu uităm niciodată că partea noastră, începutul nostru este SILINȚA. Să ne curățim de rele, că numai așa putem ajunge spre cele bune și sub paza Celui de sus.

Așa să ne ajute Dumnezeu, Amin!

+ IRINEU - Episcop Vicar.

Nașterea Maicii Domnului

Cont. de la pag. 21

De data asta Anei îi aduse'n dar
toiagul înflorit în trandafir:
"Ce nume ar putea ca să -i rostească
minunea întrupată pentru noi?"

De ce atât de mult,
Ana privind în gol,
nu a răspuns?
Oare vedea coroana Lui de spini
de-a șovăit din început să-i spună:
Maria!

Dumitru Ichim

SOLIA — THE HERALD
PO BOX 185
GRASS LAKE MI 49240-0185
USA

Periodicals
Postage Paid
at Jackson
and additional
offices

*****AUTO**MIXED ADC 481
ORTHODOX INSTITUTE LIBRARY
2311 HEARST AVE
BERKELEY, CA 94709-1319

S# 100

P# 338

5